

தமிழர் வாழ்வில் தமிழ்

(எங்கும் எதிலும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கான
கட்டுரைத்தொகுப்பு)

தொகுப்பாசிரியர்
தமிழ்க்காவலர்
வே. இறைபிள்ளை

வெளியீடு

கிளிநொச்சி மாவட்டத் தமிழ்ச் சங்கம்

தமிழர் வாழ்வில் தமிழ்

(எங்கும் எதிலும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கான
கட்டுரைத்தொகுப்பு)

தமிழ்க் காவலர் வே.கிறைபிள்ளை

வெளியீடு
கிளிநொச்சி மாவட்டத்தமிழ்ச் சங்கம்

வெளியீடு-01

முதற்பதிப்பு:- தி.ஆ 2029 (1998)
சி.க.கூ.ச. சமாசப் பதிப்பகம்

இரண்டாம் பதிப்பு :- தி.ஆ 2048 (2017)
சிவா பதிப்பகம்.

அன்பளிப்பு :-

அச்சுப்பதிப்பு:-சிவா பதிப்பகம் 2046(2015)
கனகபுரம்வீதி, கிளிநொச்சி

முதற் பதிப்பு வெளியீட்டுரை

“தமிழர் வாழ்வில் தமிழ்” என்னும் இத் தொகுதி நூல் கிளிநொச்சி மாவட்டத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முதல் வெளியீடாக வருவதையிட்டு நாம் மகிழ்வடைகின்றோம்.

தமிழ் மொழியின் சிறப்புக்கள் எண்ணிலடங்கா. பல நூற்றாண்டுகள் அந்நியரால் ஆளப்பட்டதால் பிறமொழிக் கலப்பு தமிழ் மொழியில் ஏற்பட்டு உள்ளது. அத்துடன் எம் மக்களே தமிழைப் பேசுவதும் எழுதுவதும் உயர்வாகக் கருதாத ஒரு அடிமை மனநிலைக்கு ஆளாகியுள்ளார்கள். இந்த நிலைமாற வேண்டும். தூய தமிழைப் பேணிக்காத்து வளர்த்தல் எமது தலையாய பணி என்பதை நாம் உணரவேண்டும். மொழியின் இயல்புக்கு ஏற்ற விதமாக கலைச் சொற்களை ஆக்கி தமிழன்னைக்கு அணிசெய்தல் ஆன்றோர் கடனாகும். எவ்வளவு தான் முயன்றாலும் ஆட்சி அதிகாரம் இல்லாமல் ஒரு மொழியை வளர்ப்பது மிகக் கடினமே.

விஞ்ஞான யுகத்திற்கு ஈடு கொடுக்கும் ஆற்றல் தமிழுக்குண்டா? என்றே கேள்வி எழுப்பப்படுகிறது. வருங்காலச் சந்ததியினர் இந்தக் கேள்வியை எழுப்பா வண்ணம் மொழியைக் காக்கும் பல அறிஞர்களின் மணியான கருத்துக்கள் இந்நூலில் இடம் பெற்று உள்ளன.

திரு.வே.இறையிள்ளை அவர்கள் அரும்பாடுபட்டு பல நூல்களைத் தேடிப் பிடித்துத் தொகுத்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஆசிரியரின் இந்த முயற்சி தொடர வேண்டும். இது போன்ற பல நூல்கள் இன்னமும் வெளிவரவேண்டும். தமிழ் மக்கள் அனைவரும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டிய நூலிது. மக்களின் அமோக ஆதரவு ஆக்கபூர்வமான இம் முயற்சிக்கு கிடைக்குமென்று நம்புகின்றோம்.

”வாழ்க தமிழ், வளர்க தமிழ்ப்பணி”

சி.கந்தசாமி

தலைவர்

75, குமரபுரம்,
பரந்தன்.

கிளிநொச்சிமாவட்டத்தமிழ்ச்சங்கம்

என்னுரை

“தமிழென்னும் உணர்வினைச் சேரடா எங்கும்
தமிழின் ஆட்சியே உலகெலாம் தங்கும்
இமையேனும் ஓயாது தமிழுக் குழைப்பாய்
இன்பமே அதுவென்று தமிழுக் குழைப்பாய்”

-புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்

உலகில் தோன்றிய பல இன மக்களும் தம்முடைய தாய்மொழிக்கு முதன்மை அளித்து ஒவ்வொரு துறையிலும் வளர்த்து வருகின்றனர். ஆனால் தமிழுக்கு குமுகாயம் தனது தாய் மொழியை வளர்க்கத் தயங்குகின்றது. இவற்றுக்குக் காரணம் அவர்களின் தாழ்வு மனப்பான்மை, மடைமை என்னும் மூடநம்பிக்கை, பெற்ற அறிவை நெஞ்சுறுதியோடு பின்பற்றாமை, இத்தகைய நிலைமையை எண்ணி நெக்கு, நெக்கு உருகி கண்ணீர் விட வேண்டியுள்ளது.

இளமைக்காலம் தொடக்கம் தமிழ் அறிஞர்களின் இலக்கிய நூல்களையும் வரலாற்று நூல்களையும் கற்றமையால் “எங்கும் எதிலும் தமிழை வளர்க்க வேண்டும்” என்ற வேட்கை என்னில் மேலோங்கி இருந்தது. என் இல்லத்தில் எனது திருமணம் தொடக்கம் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளும் தமிழில் நடைபெறுவதற்கு இந்த தமிழ்ப் பேரறிஞர்களின் அறிவுரைகளே காரணம். தமிழ் வளர்ச்சி கருதி இவர்களின் கட்டுரைகளில் சிலவற்றைத் தொகுத்து வெளியிட வேண்டும் என்ற வேட்கை பல ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுந்தது. அந்த வகையில் இவற்றில் உள்ள கட்டுரைகளும், பாடல்களும் இவ்வறிஞர்களின் நூலில் இருந்து எடுக்கப்பெற்றன. அவ்வறிஞர்களுக்கும், பதிப்பாளர்களுக்கும் எனது உளப்பூர்வமான நன்றி.

“தமிழர் வாழ்வில் தமிழ்” என்ற கட்டுரை என்னால் வரையப்பட்டுள்ளது. தமிழ் அறிஞர்கள் வரலாற்று ரீதியாக கூறிய கருத்துக்களையே இதில் குறிப்பிட்டுள்ளேன். எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்குமாறு தமிழ்த்தாயின் பெயரால் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இந்நூலின் முதலாவது பதிப்பு, மகாதேவ அடிகள் சிறுவர் இல்லத்தின் நிதிப்பங்களிப்புடன் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முதலாவது வெளியீடாக தி.ஆ. 2029 (1998)இல் வெளியிடப்பட்டது. பலரின் கோரிக்கைக்கு இணங்க இரண்டாவது பதிப்பை தி.ஆ. 2048 (2017) இல் வெளியிடுவதில் பெரும்மகிழ்வடைகிறேன். தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இந்நூலுக்கு நல்லாதரவு வழங்கித் தமிழை ஒவ்வொரு துறை தோறும் வளர்க்க முன் வரவேண்டுமென கூவியழைக்கின்றேன்.

இந்நூலுக்கு பெறுமதிமிக்க அணிந்துரை வழங்கிய பேரறிஞர் அ.சண்முகதாசு அவர்கட்கு எமது நன்றிகள்.

இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பினை அழகுற அச்சிட்டு உதவிய சிவா பதிப்பக மேலாளர்க்கும், பணியாளர்களுக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

உங்கள் மேலான ஒத்துழைப்பையும் கருத்துக்களையும் நல்கி உதவுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க நற்றமிழர்!

கனகபுரம்,
கிளிநொச்சி.

சிந்துபுரம்
வே.இறைபிள்ளை
(வே.பரமநாதபிள்ளை)

அணிந்துரை

திரு.வே.இறைபிள்ளை (வே.பரமநாதபிள்ளை) தமிழ் மொழியிலே கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டினாலேயே அம்மொழி சிதைவுறாமல் எம்மக்களாலே பேணப்படும் பேசப்படும் வர வேண்டுமென எண்ணி அது தொடர்பான கட்டுரைகளைக் கவிதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து தான் எழுதிய கட்டுரைகளுடனே ஒரு தொகுதியினை வெளியிடுகின்றார். இவ் வெளியீட்டுக்கு அணிந் துரை வழங்குவதில் மகிழ் வடை கின்றேன் . தொகுக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் யாவும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியிலே மிக ஈடுபாடு உடையவர்களாலே எழுதப்பட்டவையாகும்.

வடமொழிவாணராலும் ஆரியச் சமயத்தோராலும் தமிழ் மொழியும் தமிழர் சமய வாழ்வும் எவ்வாறு தாழ்வுற்றன என்பதை பல அறிஞர்களும் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். தமிழ் மொழியிலேயே இறை வழிபாடு நடைபெற வேண்டுமென இடித்துரைக்கும் சைவசித்தாந்தக் கலாநிதி ஓளவை துரைச்சாமிப்பிள்ளை "வடமொழி ஆகமங்களோ, தமிழ்ச்சமய இலக்கியங்களோ யாதும் எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும் வடமொழியில் தான் வழிபாடு நடைபெற வேண்டும் என்ற விதியை வகுத்ததே கிடையாது என்று "பழந்தமிழ்ச் சமயம்" என்னும் தன்னுடைய கட்டுரையிலே குறிப்பிடுகிறார். இக்கருத்தினையே வலியுறுத்துகிறார், முனைவர். மு.வரதராசன். இவருடைய உரைப்பகுதி ஒன்று இத் தொகுப்பிலே இடம் பெறுகின்றது.

தமிழ்த் திருமணம் பற்றி முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதன் அவர்களுடைய கட்டுரை இத்தொகுதிக்கு அழகு செய்கின்றது. திருமண வாழ்த்துப் பற்றி அவர் கூறும் கருத்து நகைச்சுவையுடையதாகவும் எம் எண்ணத்துக்கு விருந்தாகவும் அமைகின்றது.

"இருபதாண்டுகளுக்கு முன்புவரை, மணமக்களை வாழ்த்தும் போது தானம், தான்யம், வெகுபுத்திரலாபம், தீர்க்காயுசு சுபமஸ்து" என்று வாழ்த்தி வந்தார்கள். இன்று இப்படி வாழ்த்த முடியாது. வாழ்த்தக்கூடாது ஏனெனில் சட்டத்துக்குப்

புறம்பானதாகப் போய்விட்டது. தனம் - தங்கக்கட்டுப்பாடு
 "தான்யம்" - தானியக்கட்டுப்பாடு, "வெகுபுத்திரலாபம்" - குடும்பக்
 கட்டுப்பாடு, ஆகவே இவ்வாறு வாழ்த்துவதும் முடியாது"

1941 இல் இசையரசு, தண்டபாணிதேசிகர் திருவையாறு
 இசைவிழாவில் தெலுங்குக் கீர்த்தனைகள் பாடி விட்டு ஒரு
 தமிழ்ப் பாட்டுப் பாடினாராம். "பித்தா பிறைதுடி பெருமானே.
 அருளாளா" என்னும் சுந்தரர் தேவாரத்தை அவர் பாடத்
 தொடங்கியவுடன் ஒலிபெருக்கியை நிறுத்தி விட்டார்களாம்.
 இந்நிகழ்ச்சியைக் கேள்வியுற்ற பாரதிதாசன் "கொலை
 வாளினை எட்டா மிகு கொடியோர் செயல் அறவே" எனச்
 சீற்றமுடன் கவிதை பாடினார் என அறிகின்றோம். தமிழுக்கு
 எவ்வளவு எதிர்ப்பு நமக்குள்ளே இருக்கின்றது. தமிழர்களாகிய
 நாம் எமது மொழியைப் பேண வேண்டும். எம்முடைய
 பண்பாட்டைப் பேண வேண்டும்.

"தமிழர் வாழ்வில் தமிழ்" என்னும் திரு.வே. இறைபிள்ளை
 அவர்களின் கட்டுரை இன்றைய நிலைமையுடன் தொடர்புறுத்தி
 எழுதப்பட்டுள்ளது. செயலகங்களில் "தமிழ்" என்ற பகுதியிலே
 இன்று நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை அவர் தெளிவாக
 எடுத்துக் கூறுகிறார். "முற்று முழுதாகத் தமிழைச்
 செயற்படுத்துவதற்குத் தமிழரே ஒத்துழைப்பதில்லை. அரசு
 மேலாளர்கள், திணைக்களத் தலைவர்கள் அதாவது
 மடல்களுக்கு ஆவணங்களுக்கு ஒப்பமிடும் மேலாளர்கள் தமிழ்
 அல்லாத மடல்களுக்கு ஆவணங்களுக்கு ஒப்பமிடுவதில்லை
 எனத் தீர்மானித்து நடந்து கொள்வார்களானால் தமிழ்
 நடைமுறைப்படுத்துவதை மகிழ்வுடன் பார்க்கலாம் என்ற
 உண்மையை அவர் எடுத்துக்கூறுகிறார். நடைமுறையிலே
 இருக்கவேண்டிய எம்முடைய தமிழ் மொழி நடை முறைப்படுத்த
 வேண்டிய இழி நிலைக்குநாம் வந்துள்ளோம். இந்நிலை எமது
 மண்ணிலே மாறுங்காலம் நெருங்கி விட்டது. இது போன்ற
 நூல்கள் மக்களுக்கு உண்மைநிலையை எடுத்துக் கூற வல்லது.

அறிவிப்புப் பலகையெல்லாம்

அருந்தமிழ்ச்சொல் ஆக்குவதே அன்றி- அச்சொல்

குறைவற்ற தொடராகக்

குற்றமற்ற சொல்லாக அமையுமாயின்
செந்தமிழ்த் தாய் தமிழ் மக்கள் மகிழ்ந்திடாரோ

குறியுற்ற மறவர்களே

இப்பணியை முடிப்பதற்கோர் கூட்டம் வேண்டும்.

என்று பாடியதை நாம் இன்று மனம் கொள்ள வேண்டும்.
இவ்வாறாக நல்லதொரு பணிக்காய் நல்லதொரு பயனுக்காய்
தமிழர் வாழ்வில் தமிழ் என்னும் இத்தொகுப்பு நூலை வெளியிடும்
திரு.வே.பரமநாதபிள்ளை பாராட்டுக்கு உரியவர். அவர் நோக்கு
வெற்றியடைய நாம் எல்லோரும் உள்ளத் தூய்மையுடன்
பணியாற்ற எண்ணவேண்டும்.

பேராசிரியர் முனைவர். அ.சண்முகநாதன்

தலைவர். தமிழ்நூற்ற,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

உள்ளுறை

எண்		பக்கம்
01	தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம் - பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை	01
02.	தமிழ் மொழி வாழ்த்து - பாரதியார்	02
03.	“மொழியைக் காக்கும் வரம்பு வேண்டும்” தமிழுண்டா? - கவிஞர் முடியரசன்	03
04.	தமிழ்க்குழந்தை பிறமொழி சுமப்பதா? - கவிஞர் சாலையார்	04
05.	சமய மறுமலர்ச்சி - தவத்திருகுன்றக்குடி அடிகளார்	05
06.	இறைவழிபாடு - ஓளவை.க.துரைச்சாமிப்பிள்ளை	11
07.	ஆத்திகமா? நாத்திகமா? - மு.வரதராசன்	13
08.	தமிழ்ச் சங்கக் கொடிப்பாடல் - சிந்துபுரம் பண்டிதர் புலவர் மயில்வாகனப்புலவர்	14
09.	தமிழ்த்திருமணம் - கி.ஆ.பெ.விசுவநாதன்	15
10.	வாணிகர் - பாரதிதாசன்	25
11.	தமிழர் வாழ்வில் தமிழ் - வே.இறைபிள்ளை (பரமநாதபிள்ளை)	29
12.	தமிழ் வளர்ச்சி - முனைவர்.மா.இராசமாணிக்கம்	55
13.	தமிழிசை - வே.இறைபிள்ளை	63
14.	தமிழனைத்தேடுகின்றேன் - கவிஞர் காசி ஆனந்தன்	67

தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம்

(01)

நீராருங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரத கண்டமிதில்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்த நறுந் திலகமுமே
தெக்கணமும் அதிற்சிறந்த திராவிட நல் திருநாடும்
அத்திலக வாசனைபோல அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்த பெருந் தமிழணங்கே

(02)

பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள் முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும் கவின்மலையா ளமுந்துளவும்
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே ஒன்றுபல ஆயிடினும்
ஆரியம் போல் உலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாவுன்
சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே

‘மனோன்மனியம்’

- பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை-

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமாறே

- திருமுலர்

தமிழ்மொழி வாழ்த்து

தான தனத்தன தான தனத்தன
தான தந்தான

1. வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே
2. வானமளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே
3. ஏழ்கடல் வைப்பினுந் தன்மணம் வீசி
இசை கொண்டு வாழியவே
4. எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே
5. சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையகமே
6. தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க் தமிழ்நாடே
7. வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே
8. வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே

-மகாகவி பாரதியார்-

மொழியைக் காக்கும் வரம்பு வேண்டும்

வயலுக்கு வரப்பொன்றும் வேண்டாம் என்றால்
வளக் கரைகள் ஆற்றுக்கு வேண்டாம் என்றால்
இயல்மொழிக்கு இலக்கணமும் வேண்டாம் பெண்ணே
இயலறிவு மொழியறிவு இல்லார் சொல்லும்
மயலுரையை நம்பாதே மொழியைக் காக்கும்
வரம்பிலையேல் எம்மொழியும் அழிந்து போகும்

-முடியரசன்-

தமிழுண்டா?

மண வினையில் தமிழுண்டா? பயின்றார் தம்முள்
வாய்ப்பேச்சில் தமிழுண்டா? மாண்டபின்னர்
பிண வினையில் தமிழுண்டா? ஆவணத்தில்
பிழையோடு தமிழுண்டு, கோவில் சென்றால்
கணகணவென் றொலியுண்டு, தமிழைக் கேட்கக்
கடவுளரும் கூசிடுவர், அந்தோ, அந்தோ,
அணுவளவும் மொழி உணர்ச்சியில்லா நாட்டில்
ஆத்திகரே இறையுணர்ச்சி வளர்வ தெங்கே

-முடியரசன்-

பண்ணிசைத்தமிழ் ஒப்பாய்!
பழுத்தினில் சுவை ஒப்பாய்!

- சுந்தரமூர்த்தநாயனார் -

தமிழ்க் குழந்தை பிறமொழி சுமப்பதா?

ஆலமரக் கிளையிலே ஒருகிளையிலேனும்
அவரைக்காய் காய்ப்பதில்லை - உலகறிந்த உண்மை
நீலமிட்டுத் துவைத்தெடுத்த ஆடைகள் எங்கும்
தெரிவதில்லை அழுக்கு - இதுவும் உலகறிந்த உண்மை
காலவட்டச் சுழற்சியினும் தாய்தகப்பன்மாரைக்
கடன்வாங்கிக் கொள்வதில்லை - உலகறிந்த உண்மை
கோலமிகும் தமிழ் வீட்டுக் குழந்தைகளில் மட்டும்
குறைப் பெயரும் அயல் மொழியும் கும்மளிப்பது என்னே!

தாய்மொழி என்று ஒன்று இங்கே இருக்கின்றபோது
அம்மொழியின் தாய், தந்தை, குழந்தை பெறும் போது
வாய் நிறைய கொஞ்சுவதற்கு வைக்கின்ற பெயரில்
வந்தேறிய பிறமொழிகள் கலந்திடுதல் என்னே
நோய் நொடிகள் இல்லாதவாழ்வுக்கு மக்கள்
நுகர்கின்ற எல்லாமே தூயனவாய் வேண்டும்
நாய்களுக்கு வைத்திடும் பெயர்போலவே இங்கே
நாம் பெறும் பிள்ளைகளுக்குப் பெயரிடுதல் நன்றோ

- அறிவியக்கக் கவிஞர் சாலையார் -

மறத்தமிழன்

“தென் திசையைப் பார்க்கின்றேன்
என் சொல்வன் என்றன்
சிந்தை யெலாம் தோள்களெலாம்
பூரிக்கு தட்டா
அன்றிருந்த இலங்கையினை
ஆண்ட மறத்தமிழன்
ஐயிரண்டு திச முகத்தும்
தன் புகழை வைத்தோன்”

- பாரதி தாசன் -

சமய மறுமலர்ச்சி

**தவத்திரு
குன்றக்குடி அடிகளார்**

எருது

ஆண்டவனை வணங்கப் போகும் ஆலயம் சொல்லித்தரும்பாடம் "பிறருக்காக வாழ்க" என்பதே ஆம் திருக்கோயிலிலே முதலிலே எருதுதான் காட்சியளிக்கிறது. அந்தக்காட்சி சொல்லும் அறிவுரை தலையாய அறிவுரை- "ஏ" மனிதனே! நீ மனிதன் என்று மார்த்தட்டாதே பகுத்தறிவானவன் என்று பறை சாற்றாதே. பெருமிதம் கொள்ளாதே! இந்தஎருதினுடைய -பிறர் நலங்கருதுகின்ற, உழைக்கின்ற உள்ளத்தை முதலில் பெறுவாயாக" அந்த உள்ளம் உனக்குவந்து விட்டதானால் சமய வாழ்க்கையில் இறைவனோடு தொடர்பு கொள்ளும் இன்ப வாழ்க்கையில் நுழைகின்றாய்! என்று திருக்கோயில் சாற்றுகின்றது. அதனாலன்றோ சமயப் பெருமக்கள் எருதையே ஊர்தியாகவும்கொடியாகவும் அமைத்தனர்.

-குன்றக்குடி அடிகளார்-

தமிழினத்தின் வாழ்வு சமயப் பண்பிலே வளர்ந்து வளம் பெற்றது. வாழ்க்கைக் கடலில் வீசம் துன்பத்தை இன்பமாக மாற்றிக் கொடுப்பது சமயம். அன்பு பொருந்திய அறம் தழுவிய ஒழுக்கம் நிறைந்த நல்வாழ்வைக் கொடுக்கும் தகுதி சமயத்திற்கே உண்டு. சமய சார்பற்ற ஒழுக்கம் உலகில் நிலை பெற்றிருத்தல் இயலாது. தனி வாழ்வின் தேவைகள் நிறைந்து கொண்டிருக்கின்ற அளவுக்குத்தான் சமய சார்பற்ற ஒழுக்கம் நிலைபெற்றிருக்க முடியும். வாழ்க்கையில் தேவை பெருகி அவை கிடைக்காது போகுமானால் ஒழுக்கம் சிதைந்து எவ்வகையிலும் தேவையை நிறைவு செய்து கொள்ள மக்கள் தலைப்படுவர். சமய வாழ்வொன்றாலேயே நீதியையும் நேர்மையையும், ஒழுக்கத்தையும் காக்கமுடியும். இதனை நன்குணர்ந்தே தமிழ் மக்கள் சமய வாழ்க்கையின் இன்றியமையாமையை வற்புறுத்தினர்.

தமிழர் கண்ட சமய வாழ்வு அகம், புறம் இரண்டும் ஒத்த சமய வாழ்வு. இரண்டும் இணைந்து கலக்காத வாழ்வு வாழ்வல்ல, அதனாலேயே அகமும் புறமும் (புறக்கருவிகள்) ஈடுபடுகின்ற வழிபாட்டு முறையைத் தமிழகத்துச் சமயம் வற்புறுத்துகின்றது. நமது சமயம் வழிபாட்டுக் கலையிலும் வாழ்த்துகின்ற பண்பிலும் மிகச் சிறந்து நிற்கின்றது. அதனால் வழிபாட்டிற்காக விண்ணை அளந்து காட்டுகின்ற பல நூற்றுக்கணக்கான ஆலயங்களை எடுத்து வழிபட்டனர். இதன் மூலம் அகத்தின் நல்லுணர்ச்சியை காத்துப் பெருக்கிக் கொண்டனர். புறத்தால் தாங்கும் வேடங்கள் பலவற்றைக் கைக்கொண்டு அவற்றின் மூலமும் சிந்தனையைத் திருத்தி சிவத்தில் ஆழ்த்தினர் காலப்போக்கில் சமய வாழ்வு சிதைந்து கொண்டே வந்தது சமயம் வேறு வாழ்க்கை வேறு என்ற புல்லிய உணர்ச்சி தலையெடுத்து வளர்ந்தது. வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய சமயம் சடங்குச் சமயமாக மாறிவிட்டது. அகத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி செய்யப்பெறும் சடங்குகள் உள்ளத்தூய்மையுடன் செய்யப் பெறாமையினால் வழிபாடுகளும் சடங்குகளும் நெஞ்சத்திற் கலக்கவில்லை. இதயத்தில் ஒலிக்கவேண்டிய சமயம் வாயளவிலே ஒலிக்கும் நிலைக்கு வந்து விட்டது. உண்மைச் சமய வாழ்வு அருகிக் கொண்டே வந்தது. அதனால் பண்பாடும் சிதைந்து சாதி முதலிய போலிப் பிளவு மனப்பான்மைகளும் உருவெடுத்து விட்டன.

ஆனால் இப்பொழுது சில ஆண்டுகளாக எங்கும் ஒரு மாற்றம் சமயத்துறையில் ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. சமய சார்பற்ற வாழ்க்கை சாரமற்ற வாழ்க்கை என்று மக்கள் நம்புகின்ற நிலைக்கு வந்துள்ளனர். வாழ்க்கையோடு ஒன்றுபட்ட சமய வாழ்வை விரும்புகின்ற வேட்கையும் மலர்ந்திருக்கின்றது எங்கும் சமயத்தின் பேச்சும் ஊர்தோறும் கூட்டுவழிபாட்டு இயக்கங்களும் பொதுப் பிரார்த்தனைகளும் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

சமயத்தால் எழுந்தவை திருமடங்கள். சமயத்திற்காகவே வாழும் தகுதியுடையன திருமடங்கள் சமயக் கொள்கையைப் பேணிக்காத்து மக்களை அருள் நெறியில் ஆற்றுப்படுத்தும் கடமையை மேற்கொண்டவைகளே திருமடங்கள். சன்மார்க்க சாலைகளாக தமிழ் வளர்க்கும் பண்ணைகளாக விளங்கியவை. விளங்கவேண்டியவை திருமடங்கள். நல்லூழின் காரணமாக இந்த நிலை சில காலம் மாறுபட்டிருந்தது என்பதை ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கின்றது. இப்பொழுது சில ஆண்டுகளாக மடாதிபதிகளின் வாழ்க்கையிலும் மாற்றம். அவர்களும் பணியில் ஈடுபட்டு விட்டார்கள்.

சமய நூல்கள் எல்லாம் அச்ச வாகனம் ஏறி வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. சமய நூல்களின் பயிற்சியிற் சிறந்தார்க்குப் பரிசுகள் வழங்கி ஊக்கமும், உணர்வும் ஊட்டப்பெறுகின்ற கல்வி நிலையங்கள் பல உண்டு. அவற்றின் மூலம் அறிவோடு அருள் உணர்ச்சியும் தரப்படுகின்றது. வீதிகளிலும், வீடுகளிலும் நின்று சமயக் கொள்கைளைப் பரப்புகின்றனர். சேரிகளிலும், சிறைகளிலும் கூடப் புகுந்து நமது பணிகளைச் செய்யத் தலைப்பட்டு விட்டனர். நாட்டின் வரலாற்றில் சமயத்தின் மடாதிபதிகளால் ஏற்பட்ட இம் மறுமலர்ச்சி வரவேற்கத் தக்கது வாழ்த்தத் தக்கது.

தக்க அறிவு சான்ற பெருமக்களின் தனி வாழ்விலும் இன்று ஒரு மாற்றம் காண்கிறது. ஆங்கிலம் படித்து ஊழியம் பார்த்து ஊதியம் பெறுதலிலேயே ஈடுபட்டிருக்கும் மனநிலை இன்று பலரிடத்தில் இல்லை. அவர்களும் அருள் நெறி வளர்க்கும் பணியில் பல்வேறு பகுதிகளிலும் சிறந்த முறையில் சமயப்பணி செய்து வருகின்றார்கள். இத்தகு பெருமக்களால் தமிழகத்தின் சமயத் துறையில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சிமறக்கமுடியாததொன்று.

தமிழ் நாட்டில் தமிழ்ப் பெருமக்களது உணர்வில் எழுந்தவை ஆலயங்கள். முத்தமிழ் பயிலும் பள்ளிகளோ தேவாலயங்கள். தமிழ் பயிலவேண்டிய ஆலயத்தில் தமிழ் மறக்கப்பட்டது. வேற்று மொழி இடம் பெற்று வேரூன்றி விட்டது. கடவுளோடு உறவாடிய கன்னித் தமிழ் என்று வரலாறு பேசுவர். நால்வரின் தமிழ் மறையே நானிலத்தை வாழ்விக்கும் என்று எடுத்துப் பேசுவர். எனினும் ஆலயத்தில் தமிழுக்கு இடம்கொடுக்காதிருந்தனர். நெஞ்சம் தொடாத மொழியில் வழிபாடு செய்வது பழக்கத்தின் மூலம் வழக்கமாகிவிட்டது. தமிழ் அன்பர்களுக்கு தமிழ்த் தொண்டர்களுக்கும் இந்த நிலை தாங்கொணாத துயரத்தைத் தந்தது. தேவார, திருவாசகங்கள் முழங்காத ஆலயங்கள் எதற்கு என்ற எண்ணம் இதயங்களில் எதிரொலித்தது. எண்ணம் பாழ்படுமா? இன்று தமிழ் நாட்டில் பல தேவாலயங்களில் அருமைத் தமிழில் அர்ச்சனையும் வழிபாடும் நடைபெறுகின்றன. தமிழ் நாட்டின் எல்லா ஆலயங்களிலும் முத்தமிழ் முழங்கும் காலம் விரைவில் வர மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டுள்ளதையாரும் மறுக்க முடியாது.

தமிழ் நாட்டின் தனித்த பண்பு சமயச் சண்டையில் ஈடுபடாது பல்வேறு சமயங்களையும் உவப்புடன் ஒப்பக் கருதும் பண்பாடு ஆகும். இது தமிழர்களுக்கு இயற்கையிலேயே உண்டு எனினும் இடையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் சமய வெறியும் பூசல்களும் எழுந்தன. ஆனால் மறுபடியும் இன்று பிற சமய வெறுப்பின்றி சமயம் வளர்க்கப்பெறுகின்றது. சமயத்துறையில் வெறுப்பும் காழ்ப்புங் கொள்ளாது பல்வேறு சமயங்களையும் ஒப்புக் கருதும் இன்றைய மறுமலர்ச்சி காலத்திற்கேற்ற மறுமலர்ச்சி தேவையான மறுமலர்ச்சியுமாகும்.

சமயத்தின் பேரால் சாதிகள் பிறப்பிக்கப் பெற்றதுண்டு. இன்று சாதிகள் தகர்த்தெறியப்பெற்று வருகின்றன. "ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்" என்ற

பண்டைத்தமிழனின் குரல் மீண்டும் தமிழகத்தில் ஒலிக்கின்றது. வாழ்க்கையிலும் கைக்கொள்ளப் பெறுகின்றது. தமிழினம் ஒரு குலமாக ஒன்றுபட சமயத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த மறுமலர்ச்சி வேண்டத்தக்கதுவிரும்பத்தக்கது.

இங்ஙம் தமிழ் நாட்டில் சமயத்துறையில் புதியதொரு பொலிவும் மறுமலர்ச்சியும் ஏற்பட்டுள்ளது. இம் மலர்ச்சி இயக்கத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஆர்வமுடைய இளைஞர்களும் பெருமக்களும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இத்தகு மறுமலர்ச்சியால் தமிழகம் அருள் வெள்ளம் பொங்கித் ததும்பும் திருநாடாக விளங்கப் போகிறது என்று நமது இதயம் சொல்கிறது.

சமய மறுமலர்ச்சி நூல்

**அருச்சினை பாட்டேயாகும் ஆதலால்
மண்மேல் நம்மை சொற்றமிழ்பாடுக -இறைவன்**

செருமானியர், பிரஞ்சுக்காரர் முதலியோர் எம்மொழியில் கல்வி பயில்கின்றார்? தமிழன் மட்டும் ஏன் பிறமொழி வாயிலாகக் கல்வி பெறல் வேண்டும் என்பது விளங்கவில்லை. தமிழன் அடிமைப்பேய் வாய்ப்பட்டுக் கிடக்கின்றான்.

சேர்மனியன் ஒருவன் ஏதாயினும் ஒரு புதுமை காண்பனேல், அவன் அதை ஆங்கிலத்திலா எழுதுகிறான்? அவன் அதைத் தன் தாய் மொழியிலேயே எழுதுகிறான். ஆங்கிலேயர் அதைத்தமது தாய்மொழியில் பெயர்த்தெழுதிப் பயில்கிறார். இவ்வாறு தமிழர் ஏன் செய்தலாகாது?

தமிழ்த்தென்றல் வீ.க

இறை வழிபாடு

சைவசித்தாந்தக் கலாநிதி
சுவணவேந்தர், பேராசிரியர்
ஒளவை. சு. சுவரைச்சாமிப்பிள்ளை

நூல் “தமிழர் இனிய வாழ்வு”
பழம் தமிழர் சமயம் (கட்டுரை)

“சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுக”
 என்பது தமிழர் வழிபாட்டு முறை. இன்றைய தமிழர் தெய்வ
 வழிபாட்டில் தாம் அறியாத மொழியில் “முறம் போன்ற
 காதுகளை உடையவனே” “குடம் போன்ற வயிற்றை
 உடையவனே” “பெண் இன்பத்தைப் பெரிதும்
 விரும்புவனே” என்று ஆண்தெய்வங்களையும், “மலை
 போன்ற கொங்கைகளை உடையவனே” “கடல் போன்ற
 நிபந்தனையுடையவனே” இடையறாத போகத்தை
 விரும்புவனே” என்று பெண்தெய்வங்களையும் வழிபாடு
 என்ற பெயரால் வசைபாடுகின்றனர். இன்றைய வழிபாட்டு
 அர்ச்சனைகளில் தெய்வ தூசணமும், வஞ்சனையும்
 பெருகியிருக்கிறதேயன்றிப் பூசையும் வணக்கமும் இல்லை
 என்றால் அது மிகையாகாது. வடமொழி தொடர்களைக்
 கேட்கும் வடமொழி அறிஞர் மனத்தே வெறுப்பும் முகத்தே
 சுழிப்பும் கொண்டு வருந்துகின்றனர். அரசியல், கல்வி,
 வாணிபம் முதலிய எல்லாத் துறைகளும் மக்கள்
 வழங்குகின்ற மொழியிலேயே இயங்க வேண்டும் என்ற
 வேட்கை மீதூர்ந்திருக்கும் இந்நாளில் தமிழருள் சிலர்
 மொழி வெறி கொண்டு தம் சமய வழிபாட்டில் பெரும்
 பிழையைத் திருத்திக் கொள்ளாமல் விடாப்பிடியாக இருப்பது
 சமய வளர்ச்சிக்கு ஆதரவு தருவதாகத் தோன்றவில்லை.
 வடமொழி அறிஞருக்கும் வெறுப்புத் தந்து நாட்டு
 மக்களுக்கு இருளை விளைவித்துச் சமய உணர்ச்சி
 ஒழுக்கங்களுள் மக்கள் உள்ளத்தில் புறக்கணிப்பை நல்கும்
 இப்பிழைபட்ட வழிபாட்டு முறையை சமய நிலையங்களில்
 இனியும் நீடிக்க விடுவது அறமாகாது. மேலும் வடமொழி
 ஆகமங்களோ, தமிழ்ச் சமய இலக்கியங்களோ யாதும்
 எக்காலத்தும், எவரிடத்தும் வடமொழியில் தான் வழிபாடு
 நடைபெற வேண்டுமென்ற விதியை வகுத்ததே கிடையாது.
 வாழ்க்கைத் துறையில் தான் போலிச் செயல் பெருகிச்
 சென்றால் வழிபாட்டில் போலியுரை வருமானால்
 தெய்வங்களின் அருள்தான் கைவருமோ என்று உள்ளம்
 அஞ்சுகிறது. தெய்வம் தான் துணை செய்யவேண்டும்.

ஆத்திகமா? நாத்திகமா?

தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் ,தமிழில் வழிபாடு இல்லை ஏன்? தமிழில் இலக்கிய வளம் இல்லையா? வேறு சிறப்புக்கள் இல்லையா? உலகில் வேறு எங்கும் இல்லாத அளவிற்கு பக்திப் பாடல்கள் ,ஆழ்வார் நாயன்மார்களின் அன்பு கனிந்த பாடல்கள் , பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ் மொழியில் இருக்கும் போது ஏன் இந்தத் தவறு செய்தல் வேண்டும்? ஊர் ஊராக சுற்றி ஆழ்வார்களும் ,நாயன்மார்களும் அன்பு கனிந்த பாடல்களைத் தமிழிற்பாடி வைத்திருக்கும் போது அந்நன்றி யெல்லாம் மறந்து நன்றி கொன்ற மக்களாய் கோயிலிற் தமிழில் வழிபாடு செய்யக் கூசுவதா? இதயக் கனிவிற்கு துணைசெய்யாத ,பெரும்பாலோர்க்குப் பொருளும் ,விளங்காத தாய் மொழி அல்லாத வடமொழியில் ஏன் வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்? ஏமாறுகின்ற மக்கள் இருக்கிறார்களே என்றால் அவர்களைக் கண்டு அறிஞர்கள் இரங்க வேண்டும் அன்றோ அதை விட்டு அவர்களுடைய ஏமாற்றத்தை தன்னலத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வது ஆத்திகமா? நாத்திகமா?

-முனைவர் மு. வரதராயன்-

செந்தமிழ் ஆட்சி

மன்பதையெல் லாந்தமிழால் வாழ வேண்டும்!

மல்குபெயர் செந்தமிழாய் மரை வேண்டும்!

அன்பகமாய்த் தமிழரகம் தமிழணிந்து

அங்காடித் தெருப்பெயர்கள் தமிழேயாகி

இன்ப நிழற் பூஞ்சோலை கல்விச் சாலை

இயலிசைநா டகமேடை கோயிலெல்லாம்

செந்தமிழே நடம்புரியத் தமிழராட்சி

செந்தமிழின் ஆட்சியெனத் திகழ்வதென்றோ?

-புத்தமணி-

கிளிநொச்சி மாவட்டத் தமிழ்ச் சங்கக்கொடிக்கவி

தூதன் ஆதி

சங்கத் தனிக்கொடி பாரீர் - அதைத்
தாழ்ந்து பணிந்திட வாரீர்

- சங்க

கண்ணி

எங்கள் கிளிநொச்சி தன்னில் - மிக
ஏற்ற முடையதோர் சங்கம்
தங்கத் தமிழர்கள் வாழ - நாளும்
தான்பணி செய்திடும் சங்கம்

பொங்கிடு நெற்கதிர் ஓர்பால் - வீரப்
புலிகயல் வில்லுமற் றோர்பால்
இங்கித மானநல் தீபம் - இவை
எங்கள் இலச்சினை கண்ணர்

- சங்க

உற்றி பு நெற்கதிர் ஈங்கு - இனி
உணவில் நிறைவது கூறும்
பற்றைசேர் காட்டினை வெட்டி - நல்ல
பயிரிட வேண்டுமாம் பாரீர்

- சங்க

ஒளிநிறக் கிங்கென் உரைக்கு - கல்வி
உற்ற பெரும் செல்வம் என்னும்
இனிவொன்று இல்லையே பாடும் - நல்ல
அறிவொளி எங்கணும் வீசிடவேண்டும்

- சங்க

நிமிர்மின்! நிமிர்மின்!! தமிழால் - இது
தாரக மந்திரமாகும்
சொன்மின் ஈங்கிது தன்னை - வெறும்
சூதுப் பிரிவுகள் போகும்

- சங்க

தண்டமிழ் வேந்தர்கள் மூவர் - அவர்
தங்கொடி கூறுவ தென்னோ
ஆண்டவர் எந்தமிழ் மாந்தர் - இனி
ஆர்க்கும் அடிமை இல்லையாம்

- சங்க

சங்கமும் வாழிய வாழி - தமிழ்ச்
சங்கமும் வாழிய வாழி
தூங்கமுறு கிளிநொச்சி மேனும்
தொல்தமிழ் நல்நைம் வாழி

-சங்க

தமிழ்த் திருமணம்

**முத்தமிழ்க் காவலர்
கி.ஆ.பெ. விசுவநாதன்**

தாய்மார்களே, பெரியோர்களே, அன்பர்களே வணக்கம். எல்லோருடைய நல்லெண்ணப்படியும், வாழ்த்துதற்படியும் இன்று இங்கு தமிழ்த் திருமணம் நடைபெறுகின்றது. நாமனைவரும் சான்று கூறவும் வாழ்த்துக் கூறவும் கூடியுள்ளோம்.

தமிழ்த் திருமணம்

மணமக்களின் பெற்றோர்கள் இத் திருமணத்தைத் தமிழ்த் திருமணமாக நடத்தி வைக்க முன்வந்திருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இதற்காக மணமக்களின் பெற்றோர்களைப் பாராட்டுகின்றேன்.

புதியமுறை

இன்று வந்துள்ள சாதித் தலைவர்கள், நாட்டாண்மைக்காரர்கள். பெரிய தனக்காரர்கள், அகவை முதியவர்களில் யாராவது ஒருவர் இத் திருமணம் புதிய முறையில் நடக்கிறதே என்று எண்ணினால் தயவு செய்து அவர்கள் முதலில் தங்கள் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், இதுதான் பழையமுறை.

பழைய முறை

பழங்காலத்தில் தமிழகத்தில் ஒத்த குணம், ஒத்த நிறம், ஒத்த அகவை, ஒத்த கல்வி இவைகளையுடைய காளையும் நங்கையும் ஆகிய இருவரும், பெற்றார் கொடுக்கக் கொண்டு வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் செய்து இல்லறத்தை இனிது நடத்தி வந்தனர். ஆரியர்களை வைத்துச் சடங்குகளை செய்து திருமணத்தை நடத்துகிற முறை தமிழகத்தில் இடைக்காலத்திலேயே புகுந்த ஒன்று. அது இடைக்காலத்திலே அழிந்து போயிற்று. அவ்வளவு தான்.

பழைமை இப்போது மறுமலர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. வந்திருக்கின்ற பெருமக்கள் அனைவரும் மனம்

மகிழ்வோடு இதை வாழ்த்துவதுடன், தங்கள் தங்கள் ஊர்களுக்குச் சென்ற பிறகு அங்கு இம் மாதிரித் திருமணங்கள் நடைபெற வேண்டுமென முயற்சிப்பது நல்லது எனத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தமிழகத்தில் இப்போது சுயமரியாதைத் திருமணம், சீர் திருத்தத் திருமணம், தமிழ்த் திருமணம், அரசியல் திருமணம், பதிவுத் திருமணம் எனப்பல்வேறு முறைகளில் திருந்திய திருமணங்கள் பல்வேறு வகையாக நடைபெற்று வருகின்றன. இவையனைத்தும் எதிர் காலத்தில் ஒன்றுபட்டு ஒரே முறையில் நடைபெற வேண்டுமென விரும்புகிறவர்களில் நானும் ஒருவன். பெருமக்களாகிய நீங்களும் அவ்வாறே விரும்பவேண்டுமென்பது எனது எண்ணம்.

நான் இன்று நடத்தி வைக்கும் திருமணம் இரண்டாயிரத்து முந்நூற்றைத்தாண்டிய திருமணம் கடந்த 47 ஆண்டுகளாகவே திருமணத்தை நடத்தி வருகின்றேன். நான் நடத்தி வருகின்ற இத் தமிழ்த் திருமண முறை, தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க. அவர்கள் என் மக்களுக்கு நடத்தி வைத்த முறையினால் எல்லோரும் நன்றாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

பதினாறு பேறு

இப்போது திருமணத்தில் வாழ்த்துக் கூறுவது ஒரு சடங்காகப் போய்விட்டது. பழங்காலத்தில் பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்வுங்கள் என்று வாழ்த்துவார்கள். அது பதினாறு பிள்ளைகளைப் பெறுவது என்பதல்ல. ஒருவருடைய வாழ்வு பெருவாழ்வுவாக அமைய வேண்டுமானால் அவன் பதினாறு பேறுகளையும் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

அப்பேறுகள் மாடு, மனை, மனைவி, மக்கள், கல்வி, கேள்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், நிலம். நீர், அகவை, வாகனம், பொன், பொருள், போகம், புகழ் என்பன.

தனம், தான்யம்

இரண்டாவதாக இருபதாண்டுகளுக்கு முன்புவரை, மண மக்கள் வாழ்த்தும் போது "தனம், தான்னியம், வெகுபுத்திரலாபம், தீர்க்காயுக, சுபமத்து" என்று வாழ்த்தி வந்தார்கள். இன்று இப்படி வாழ்த்த முடியாது. வாழ்த்தக்கூடாது, ஏனெனில் இது சட்டத்திற்குப் புறம்பானதாகப் போய்விட்டது. தனம்- தங்கக்கட்டுப்பாடு, தான்யம்- தானியக் கட்டுப்பாடு, வெகு புத்திரலாபம்- குடும்பக்கட்டுப்பாடு, ஆகவே இவ்வாறு வாழ்த்துவதும் முடியாது.

யாரைப் போல

மூன்றாவது வாழ்த்துவதில் ஒரு புதிய முறை, புலவர்களுல்லாம் மலரும் மணமும் போல, கரும்பும் சுவையும் போல ஒன்றுபட்டு வாழுங்கள் என்று மணமக்களை வர்த்துகின்றார்கள். நல்லறிஞர்கள் பலர் இராமகிருஷ்ண பரமகம்சரும் சராதாமணிதேவியும் போல வாழுங்கள் என்று வாழ்த்துகிறார்கள். அரசியல் தலைவர்கள் சிலர் காந்தியடிகளும், கச்சூரிரபாயும் போல, அறிஞர் அண்ணாவும் இராணியும் போல வாழுங்கள் என்று வாழ்த்துகிறார்கள்.

இந்த 70 ஆண்டுகளாகத் திருமணங்களில் பங்கு பெற்று வருகின்றேன். எவராவது ஒருவர் என்னைப்போல என் மனைவியைப் போல வாழுங்கள் என்று சொல்லக்கேட்டதில்லை. சொல்லத்துணிவும் இல்லை. அதனால் தான் அவர்கள் அவர்களைப் போல இவர்களைப் போல வாழுங்கள் என்று சொல்லிப் போய்விடுகிறார்கள். நான் ஏன் இதை இங்கு குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இன்று திருமணம் புரிந்து கொள்ளும் மணமக்கள், இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மணமக்களை வாழ்த்தும்போது, என்னைப் போல என் மனைவியைப் போல என்னைப்போல என் கணவனைப் போல வாழுங்கள் என்று இருவரும்

வாழ்த்தியாக வேண்டும் என்பதற்காகவே, அதற்கு அவர்கள் இப்போதே திட்டமிட்டு வாழ்க்கையைத் தொடங்கியாக வேண்டும்.

பொறுப்பு அதிகம்

ஐயரை வைத்துச் சடங்குகளைச் செய்து திருமணம் நடத்துகின்ற மணமக்கள், எவ்வளவு தவறுகளைச் செய்தாலும் இந்தநாடு தாங்கிக் கொள்ளும் இம்மாதிரிச் சீர்திருத்தத்திருமணம் செய்து கொண்ட மணமக்கள் ஒரு சிறு தவறு செய்தாலும் நாடு தாங்காது. ஏற்காது. இன்று புதிதாக இல்லறத்தில் வலது காலை எடுத்து வைக்கும் மணமக்கள் இதை உள்ளத்தே வைத்துத் தம் வாழ்க்கையைத் தொடங்கியாக வேண்டும். சீர் திருத்தத் திருமணம் செய்து கொள்கிறவர்களுக்குப் பொறுப்பு அதிகம் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வது நல்லது.

வாழ்த்துப் பலிக்க

நல்லவர்கள் வாழ்த்துவதனாலேயே நாம் வாழ்ந்துவிடலாமென்று மணமக்கள் நம்பிவிடக்கூடாது. இப்படி நம்பினால் ஏமாற்றமடைவார்கள். நல்லவர்களின் வாழ்த்துதலுக்கேற்ப மணமக்கள் உறுதியாகவும், திறமையாகவும், நேர்மையாகவும், ஒழுக்கமாகவும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தலைவர்களின் வாழ்த்துக்களும் பலிக்கும்.

இல்லறம்

நான் ஒரு நாடோடி 70 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நாடு முழுவதும் அலைந்து திரிந்து சுற்றிப் பார்த்திருக்கிறேன். இந்துக்கள் அல்லாத இசுலாமிய கிறித்தவ புத்த சமணத் பார்சியர், குடும்பங்களிலெல்லாம் கணவன், மனைவி சண்டைகள் மிகக்குறைவு. பாழ்பட்ட நம்முடைய குமுகாயத்தில் தான் கணவன் மனைவி சண்டைகள் மிகமிக அதிகமாக இருக்கின்றன. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம்

அவர்கள் திருமணக் காலங்களில் அவரவர்களின் மதத் குருமார்கள் பண்பாட்டினை உணர்த்தி மணமக்களுக்கு அறிவுரையும் கூறி வாழ்க்கையில் ஈடுபடுத்துகிறார்கள்.

ஆனால் நாமோ அறியாத ஒருவரைக் கொண்டு வந்து வைத்து, தெரியாத சடங்குகள் எதை எதையோ செய்து, புரியாத மொழியில் எது எதையோ சொல்லி, வாழ்க்கையென்றால் இன்னதென அறிவிக்காமலேயே அவர்களை வாழ்க்கையில் ஈடுபடுத்தி வருகிறோம். அதன் விளைவே இது.

இனியேனும் இத் தவறுகளைச் செய்யாமல், திருமண நாட்களில் சில தமிழ் அறிஞர்களைக் கொண்டு மணமக்களுக்கு அறிவுரையும் அறவுரையும் கூறுவது நலமாகும்.

தமிழிற் கலைச்சொற்கள்

நமது தாய்மொழி பழைமையும் சிறப்பும் பொருந்தியது. அதனில் எல்லாக் கலைச் சொற்களையும் ஆக்க வசதியுண்டு. அறிஞர் அவசரப்படாமல் நன்கு ஆராய்ந்து கலைச்சொற்களை அமைக்கவேண்டும். தமிழில் வெளிவரும் கலைச் சொற்கள் எளிதிற் புரிவதில்லை என்று கூறுவது தவறு. இன்று புரியாத ஒன்று நாளை புரியும். பழகப் பழக எல்லாச் சொற்களும் எளியவையாகிவிடும். ஆதலில் அறிஞர் முயன்று தமிழிற் கலைச் சொற்கள் ஆக்குதல் நல்ல முயற்சியாகும்.

- வீபுலானந்த அடிகள் -

தமிழ்த் திருமண முறை

நாவலர்.ச.சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்களும் தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்களும் நடத்தி வந்தவை

01. தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து - இறைவணக்கம்
02. திருமணத்தை நடத்தி வைக்கத் தலைவரை வேண்டுகதல்.
03. தலைவர் முன்னுரை
04. மணமகனுக்கு தாய் மாமன் மலர்மாலை அணிதல்
05. மணமகளுக்கு தாய் மாமன் மலர்மாலை அணிதல்
06. மணமகன் பெற்றோர் திருவடிகளில் சந்தனம், மலர்வைத்து வணங்கி எழுதல்.
07. மணமகள் பெற்றோர் திருவடிகளில் சந்தனம், மலர்வைத்து வணங்கி எழுதல்.
08. மணமகன் உறுதி மொழி.

தாய்மார்களே, பெரியோர்களே, தாங்கள் எல்லோர் முன்னிலையிலும் என் அருகிலுள்ள திருச்செல்வியை நான் இன்று என் வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். வாழ்விலும் தாழ்விலும், இன்பத்திலும் துன்பத்திலும், உடனிருந்து சமஉரிமை வழங்கி வள்ளுவர் நெறி நின்று இல்லறத்தை இனிது நடத்துவேன் என உங்கள் முன்பு உறுதி கூறுகிறேன்.

09. மணமகள் உறுதி மொழி

”யானும் அவ்வாறே உறுதி கூறுகிறேன்”

10. தேங்காய் பழந்தட்டு ஒன்று மங்கல நாணுடன் பெரியோரின் வாழ்த்துக்காக சென்று வருதல்.
11. உதிரிப்பூக்களை வாழ்த்துவதற்காகத் தாய்மார்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் வழங்குதல்.

12. திருநாண்பூட்டுதல்.
13. வயது முதிர்ந்த பெண்களிற் சிலர் மங்கல நாணில் சந்தனம் குங்குமம் வைத்து வாழ்த்துதல்.
14. வயது முதிர்ந்த ஆண்களிற் சிலர் மணமக்களுக்குத் திருநீறு இட்டு வாழ்த்துதல்.
15. மணமகனுக்கு மைத்துனன் மோதிரம் அணிதல்
16. மைத்துனனுக்கு மரியாதை செய்தல்.
17. மணமக்கள் மாலை மாற்றிக் கொண்டு மாறி உட்காருதல்.
18. ச ர க் க ரை யை மண மக் க ளு க் கு வ ழ ங் கி மற்றவர்களுக்கும் வழங்குதல்.
19. நல்லறிஞர் சிலர் மணமக்களுக்கு வாழ்த்துரை வழங்குதல்.
20. தலைவர் முடிவுரை
21. மணமக்களைப் பொன்னாலும் பொருளாலும் வாழ்த்தி பாலும் பழமும் கொடுத்தனுப்புதல்.

நன்றி
‘மணமக்களுக்கு’

பாரில் மொழிகளில் பக்தியை பெருக்குவது பைந்தமிழே
பரமனின் உள்ளத்தை பாகாக உருகவைப்பது செந்தமிழே

- தமிழ்த் தூது தனிநாயக அடிகளார் -

தமிழ்ச்சங்கம் நடத்தும் குறள் நெறித் திருமணம்

01. மணமக்கள் இருவரையும் மணவுடை, மணமாலை ஆகியவற்றுடன் ஒரே நேரத்தில் அழைத்து மண இருக்கையில் மணமகளுக்கு வலப்பக்கம் மணமகளும் மணமகளுக்கு இடப்பக்கம் மணமகளும் அமரச்செய்தல்
02. மங்கல விழா தலைவர் மங்கல விழா நிகழ்த்துனர் ஆகியோரை முன்மொழிந்து அமரச்செய்தலும். வழிமொழிதலும்.
03. மணமக்கள் இருவரையும் எழுந்து அவையை வணங்குமாறு செய்தல்
04. தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து
05. திருக்குறள் - கடவுள் வாழ்த்து
06. திருக்குறள் வழிபாடு
07. சான்றோர் வழிபாடு
08. மணமகனுக்கு தாய்மாமன் மலர்மாலை அணிவித்தல்
09. மணமகளுக்கு தாய்மாமன் மலர்மாலை அணிவித்தல்.
10. பெற்றோர் வழிபாடு
11. மணமகள் பெற்றோர் திருவடிகளில் சந்தனம், மலர்தூவி வணங்கி எழுதல்
12. மணமகள் பெற்றோர் திருவடிகளில் சந்தனம், மலர்தூவி வணங்கி எழுதல்
13. ஒம்படை செய்தல்
மணமகளின் பெற்றோர் இரு புறம் நிற்க மணமக்களை எழுந்து நிற்கச் செய்தல்

மணமகள் வலக்கையை பெற்றோர் ஏந்த மணமகளின் வலக்கையை பெற்றோர் எடுத்து மணமகளின் கைமேல் வைத்து கணவன் விரும்பும் துணைவியாகுக. என வாழ்த்துதல். (கெட்டி மேளம்)

✍ சேலை, வேட்டி என்பவற்றை மாற்றிக் கையளித்தல்
(இரு தட்டில் வெவ்வேறாக வைத்தல்)

- ✍ மணமக்களின் பெற்றோர்கள்
(ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை செலுத்துதல்)
- ✍ தேங்காய் ,பழம், மாங்கல நாண் உள்ள தட்டினை
அவையினரின் வாழ்த்துக்கு அனுப்புக.
- ✍ மஞ்சள் அரிசி,உதிரிப்பூ தட்டினை இன்னொருவர்
எடுத்துச் சென்று அரிசியையும், உதிரிப்புவையும்
அவையினர் அள்ளிக் கொள்ளச் செய்க
- ✍ மணமகன் உறுதிமொழி
- ✍ மணமகள் உறுதிமொழி
“ மண்ணில் நல்ல வண்ணம் ” என்ற திருமுறையும்
“கடவுள் வாழ்த்துக் குறட்பாவும்” ஒதுதல்.
- ✍ மாங்கல அணிகலன் (தாலி), திருநாண் பூட்டல்
- ✍ மணமகன் மாங்கல நாண் பொற்கால்களின் முடிச்சிலும்
- ✍ மணமகன் நெற்றியிலும் குங்குமம் சாத்த வேண்டும்.
- ✍ மணமக்கள் மாலை மாற்றிக் கொண்டு மாறி இருத்தல்
- ✍ திருக்குறள் - மணமகளுக்கும் ,மணமகனுக்கும் உரிய
குறட்பாவும், பொதுவான குறட்பாக்களும் ஒதுதல்
- ✍ மணமக்கள் வாழ்த்துப்பாடல்
- ✍ அகவை முதிர்ந்த பெண்களின் சிலர் மாங்கல நாணில்
சந்தனம், குங்குமம் வைத்தல்.
- ✍ அகவை முதிர்ந்த ஆண்களின் சிலர் மணமகளுக்கு
திருநீறு இட்டு வாழ்த்துதல்.
- ✍ சர்க்கரை அல்லது கற்கண்டை மணமகளுக்கு வழங்கி
மற்றவர்களுக்கும் வழங்குதல்.
- ✍ பெற்றோரை வணங்கி வாழ்த்துப் பெறல்
- ✍ நல்லறிஞர் சிலர் மணமகளுக்கு வாழ்த்துரை வழங்குதல்.
- ✍ குடும்ப விளக்கேற்றல்.
- ✍ தலைவர் முடிவுரை
- ✍ அவையொர் மஞ்சள் அரிசி (அறுகரிசி) இட்டு
வாழ்த்துதல்.
- ✍ மணமக்களை பொன்னாலும் ,பொருளாலும் வாழ்த்தி
பாலும் பழமும் கொடுத்து அனுப்புதல்.

வாணிகர்

வாணிகர் தம் முகவரியை
வரைகின்ற பலகையில் ஆங்
சிலமா வேண்டும்?

மாணுயர்ந்த செந்தமிழால்
வரைக என அன்னவர்க்குச்
சொல்ல வேண்டும்.

ஆணி விற்போன் முதலாக
துணிவிப்போன் ஈறாக
அனைவர் போக்கும்,

நாணமற்றதல்லாமல்
நந்தமிழன் நலம் காக்கும்
செய்கையாமோ?

உணவு தரு விடுதி தனை
”கிழப்” பென வேண்டும் போலும்
உயர்ந்த பட்டுத்

துணிக்கடைக்கு ”சிலக்குசப்”
எனும் பலகை தொங்குவதால்
சிறப்புப் போலும்

மணக்கவரும் தென்றலிலே
குளிரா இல்லை தோப்பில்
நிழலா இல்லை?

தனிப்பரிதாம் துன்பமிது
தமிழகத்தின் தமிழ்த் தெருவில்
தமிழ்தா னில்லை

”பவன்” ”மண்டல்” முதலியன
இனியேனும் தமிழகத்தில்
பயிலா வண்ணம்

அங்கு சென்று முழங்கிடுவீர்
ஆங்கிலச் சொல் இந்திமொழி
வடசொல் யாவும்

இவண் தமிழிற் கலப்பதுண்டோ?
பிராமணர்கள் உண்ணும்
இடம் இப் பேச்சில்

உவப்புண்டோ தமிழ் மானம்
ஒழிந்திடுதே ஐயகோ!
உணர்வீர் நன்றே

அறிவிப்புப் பலகை யெல்லாம்
அருந்தமிழ்ச் சொல் ஆக்குவதே
அன்றி அச்சொல்

குறைவற்ற தொடராக
குற்றமற்ற சொல்லாக
அமையுமாயின்

மறுவற்றுத் திகழாளோ?
செந்தமிழ்த் தாய்? தமிழ் மக்கள்
மகிழ்ந்திடாரோ?

குறியுற்ற மறவர்களே
இப்பணியை முடிப்பதற்கோர்
கூட்டம் வேண்டும்.

பேச்சாலும் எழுத்தாலும்
பாட்டாலும் கூத்தாலும்
பிறர் உவக்க

ஒச்சுகவே மணி முரசு
வீதியெல்லாம் வரிசையுற
உலவா நிற்பீர்

ஏச்சாலும் எதிர்ப்பாலும்
வருகின்ற இன்னலுக்குள்
இன்பவெள்ளம்

பாய்ச்சாதோ பொதுத் தொண்டு
பைந்தமிழ்ச் செய்யுந் தொண்டு
பருக வாரீர்

-பாரதி தாசன்-

தென்னவன் வாழி
"வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொறாது
பஹுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசை கங்கையும் இமயமுங் கொண்டு
தென்திசை யாண்ட தென்னவன் வாழி"

-இளங்கோவடிகள்

பக்தி வணிகமும் தமிழ் வணிகமும்

01) பக்தி வணிகம்

பெரும் கோயில்கள் கொள்ளையர்கள் புகக் கூடிய அளவு ,பொன்னும் மணியும் செல்வமும் செல்வாக்கும் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. அருமையில் அழகிய அழகே போற்றி என்ற மாணிக்கவாசகர் எளிமை ,கூட்ட நெரிசலும் காணிக்கைக்கு செல்வக் குவிப்பிலும் காணாமற் போய் விட்டது. பத்தாயிரம் கொடுப்பவர்க்கும் ஐந்து பத்து கொடுப்பவர்க்கும் அந்த அந்த அளவுக்கேற்ற மரியாதை. கடவுள் “புல்லை எரிக்க மாயினும்” போது மென்கிறார். எந்தக் கடவுளும் எனக்கு வைர முடி கொடு தங்கத்தேர் செய்து வை, மாணிக்கப் பொன்மாலை தா என்று கேட்கவில்லை. மனிதனை மறக்கடிக்க வைக்கும் மதமாக ,நம் சமயத்தை மாற்றி விட்ட பெருமை கோயில் தரகர்களுக்கும் மட அதிபதிகளுக்கும் உரியதாகும். தமிழைக் கருவறைக்குள் நுழைய விட மறுக்கும் தரகர்கள் இந்தப் பக்தி வாணிகத்தைத் திறம்பட நடத்த ,மக்களே கருவியாகப்போயினர்.

02) தமிழ் வணிகம்

தமிழை “வாழ்க” என வாழ்த்தியே,தாம் வாழ்பவர் தொகை கூடுதல்,தமிழைப் போற்றுவதாக முழங்கி,கோடிக் கணக்கில் கொள்ளை போகிற விளம்பரத் தடங்கள் பெருகி விட்டன.தமிழ் இம்மியளவும் நகர்ந்தபாடிவில்லை. இவர்களோ பட்டம் ,பதவி,பரிசு,பணம்,பாராட்டு எல்லாமே தமிழைவைத்துப் பிழைக்கும் பிழைப்புத்தான்

பேராசிரியர் முனைவர்

தமிழண்ணல்

முனைவர் மலையமான் அவர்களின்

தமிழா!தமிழா!! நூலுக்காக வழங்கிய சிறப்புரை

தமிழர் வாழ்வில் தமிழ்

**தமிழ்க் காவலர், தமிழ்மணி
வே. இறைப்பிள்ளை
(பரமநாதபிள்ளை)**

என்றாலும் வேண்டேன்” என்று புகழ்ந்தார். தமிழ்விடு தூதின் ஆசிரியர் தெரிந்தாய்ந்த வெம்பகத் தமிழ்” என்றார் திருவிளையாடற்புராண ஆசிரியர். இனிமைத்தமிழ் மொழி எமதென்றும் தமிழுக்கு அமுதென்று பெயர்” என்றும் பாடிய பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தமிழின் தொன்மையைத்

”திங்களோடும் செழும் பருதி தன்னோடும்
விண்ணோடும் உடுக்களோடும்
பொங்குகடல் இவற்றோடும் பிறந்த தமிழ்” என்றார்

பாட்டுக்கொரு புலவர் பாரதி

”தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்தும்
அறிந்துள தொல்புவி வானவர்களும்- இவள்
என்று பிறந்தவள் என்றறியாத
இயல்பினன் என தமிழ்த்தாய்” என்றார்.

காவிரிப் பூம் பட்டினத்தில் நிலைத்து நின்று வாழும் தமிழ் மக்களைப் ”பதியெழு அறியாப் பழங்குடியினர்” என இனங்கோவடிகள் கூறினர்.

அகிலத்தின் மூத்த மொழியாய்த் தமிழ் திகழ்ந்தமையாலும், இந்தியா முழுவதும் பேசப்பட்டு வந்தமையாலும் தான் உலகத்தின் பழமையான மொழிகள் பலவற்றிலும் தமிழால் மணம் வீசுவதைக் காண்கின்றோம். கி.மு 10ஆம் நூற்றாண்டினனாகிய அரசன் சொலமனுக்கு மயில்தோகை, யானைத் தந்தம் போன்றவை தமிழ் நாட்டில் இருந்து சென்றன.

தோகை துகி ஆகிய தமிழ்ச் சொற்கள் ஈப்ரு மொழிகளில் ”துஞ்சி மயில் இறகு” என்று திரித்து வழங்கலாயின. சந்தனம், அரிசி என்னும் சொற்கள் கிரேக்கத்திலிருந்து பின் ஆங்கிலத்தில் (சன்டில்வுட் ரைச்)

நலத்துடன் வாழ்ந்து வருகின்றது. இதனால் அஃது இன்றைய உலகில் வளமுடைய ஒரே உயர் தனிச் செம்மொழியாய் விளங்குகிறது. நம் தமிழ் மொழி செந்தமிழ், பைந்தமிழ், அம்தமிழ், அருந்தமிழ், இன்றமிழ், நற்றமிழ், தண்டமிழ், தீந்தமிழ், தேன்தமிழ், நறுந்தமிழ், வண்டமிழ், முத் தமிழ் , கன்னித் தமிழ் என்றெல்லாம் போற்றப்பெறுகின்றது. அது தொன்மையும் முன்மையும், தாய்மையும் தூய்மையும், இளமையும் வளமையும், உண்மையும் நுண்மையும், கனிமையும் இனிமையும் நிறைந்து விளங்குவதாகப் பெருமை பேசப்பெறுகிறது.

சங்ககாலம் முதல் தற்காலம் வரை புலவர் பெருமக்கள் தமிழின் மேன்மையைத் தங்கள் கவிதைகளில் ஆங்காங்கே சுட்டிச் செல்கின்றனர். "தமிழ் என்றால் இனிமை என்று பொருள்" தஞ்சவாணன் கோவை ஆசிரியர். பொய்யா மொழிப் புலவர் "தெருத்தோறும் இனிதாம் செந்தமிழ்" என்றார். மாணிக்கவாசகர் திருக்கோவையாரில் "உயர் மதிற் கூடலின் ஆய்ந்த ஒண் தீந்தமிழ்" என்றார். "இனிமையும் நீர்மையும் தமிழ் எனலாகும்" என்று பிங்கல நிகண்டு பகிர்கிறது. "இன்றமிழ் இயற்கை இன்பம்" என சீவக சிந்தாமணியும் சிறப்புடன் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. "என்று முழ இனிய தென்தமிழ்" என்று கனிசுறப் பாடினார் கம்பர். "யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவ தொன்றைக் காணோம்" என்றும் "தேமதுரத் தமிழோசை" என்றும் பாரதியார் பாராட்டினார். "பாலோடு தேன் பழம் இவைகள் உண்ண இனித்திடுமாம் ஏலநினைத்தாலும் இனிப்பாய் தமிழ்த்தாயே" என்றார் மற்றொரு புலவர். சீர் இளமைத்திறம் வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துதுமே" என்று பாராட்டினார் மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை. செந்தமிழே உயர்வென்று முன்னாள் சீட்டு எனக்கு தந்தான் கந்தன் என்று தமிழலங்காரம் தந்த வண்ணச் சரபமதண்டபாணி அடிகளார் பாடினார். " இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன். இமையோர் விருந்தமிழ்தம்

என்றாலும் வேண்டேன்” என்று புகழ்ந்தார். தமிழ்விடு தூதின் ஆசிரியர் தெரிந்தாய்ந்த வெம்பகத் தமிழ்” என்றார் திருவிளையாடற்புராண ஆசிரியர். இனிமைத்தமிழ் மொழி எமதென்றும் தமிழுக்கு அமுதென்று பெயர்” என்றும் பாடிய பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தமிழின் தொன்மையைத்

”திங்களோடும் செழும் பருதி தன்னோடும்
விண்ணோடும் உடுக்களோடும்
பொங்குகடல் இவற்றோடும் பிறந்த தமிழ்” என்றார்

பாட்டுக்கொரு புலவர் பாரதி

”தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்தும்
அறிந்துள தொல்புவி வானவர்களும்- இவள்
என்று பிறந்தவள் என்றறியாத
இயல்பினன் என தமிழ்த்தாய்” என்றார்.

காவிரிப் பூம் பட்டினத்தில் நிலைத்து நின்று வாழும் தமிழ் மக்களைப் ”பதியெழு அறியாப் பழங்குடியினர்” என இனங்கோவடிகள் கூறினர்.

அகிலத்தின் மூத்த மொழியாய்த் தமிழ் திகழ்ந்தமையாலும், இந்தியா முழுவதும் பேசப்பட்டு வந்தமையாலும் தான் உலகத்தின் பழமையான மொழிகள் பலவற்றிலும் தமிழால் மணம் வீசுவதைக் காண்கின்றோம். கி.மு 10ஆம் நூற்றாண்டினதாகிய அரசன் சொலமனுக்கு மயில்தோகை, யானைத் தந்தம் போன்றவை தமிழ் நாட்டில் இருந்து சென்றன.

தோகை துகி ஆகிய தமிழ்ச் சொற்கள் ஈப்ரு மொழிகளில் ”துஞ்சி மயில் இறகு” என்று திரித்து வழங்கலாயின. சந்தனம், அரிசி என்னும் சொற்கள் கிரேக்கத்திலிருந்து பின் ஆங்கிலத்தில் (சன்டில்வுட் ஹைச்)

என வழங்குகின்றன. அக்காலத்தில் கிரேக்க நாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்ட இஞ்சியும், பிப்பிலியுமே சிக்கிபெரசு பெப்பரி என்று கிரேக்க சொற்களின் தோற்றத்திற்கு மூலகாரணமாய் இருந்திருக்கின்றன. கிரேக்க அரசன் அகச்டின் அவைக்குப் பாண்டியன் தன் தூதுவனை அனுப்பினான். எனவே தமிழர்கள் என்று பெருமையோடு பெருமிதத்தோடும் தம்மை நினைக்கின்ற அனைவரும் தம்முடைய மொழியின் பண்டைய பாரம் பரிய நிலையானது எப்படி இருந்தது? எப்படி நலிந்தது? எப்படி சிதைவுற்றது? என்பதை தெளிவாக அறிந்து பழம்பெரும் நாகரிகங்களுக்கு இணையான நாகரிகத்தை கொண்டிருந்த நாம் உலகின் கண் மறைக்கப்பட்டுள்ள கொடுமையை, சதியைக் கண்டு கொள்ளல் வேண்டும்.

தமிழுக்குச் சீரழிவுகள்

சங்ககாலம் வரையில் மிகச் செழிப்பாக வளர்ந்திருந்த நம் தாய்மொழியாகிய இன்பத் தமிழ் அதற்குப் பின் வர வர ஆரியரின் வேத மதத்திலும் சமண பௌத்த மதங்களாலும் தாக்குண்டு படிப்படியாக சீர்கெட்டது. ஆரியரின் வேத மொழியும், வட திராவிட மொழிகளான பரகிருத பாளியும் கலந்து செய்யப்பெற்ற சமத்கிருதமும் சமய நோக்குடன் தமிழ் மொழியோடு பலவாறு கலக்கப்பெற்று, அதனைச் சீர்குலைத்தன. அதனால் தமிழ் மொழி பல்வேறு வகையாகத் திரிபுற்றுச் சிதைந்தது. பழந்தமிழில் வரைவின்றி சமத்கிருதம் புருந்ததால் தான் வடுகர் நாட்டு மொழி தெலுங்கு, எருமை நாட்டு மொழி கன்னடம், மலைநாட்டு மொழி மலையாளம், துளு முதலிய இருபத்திரண்டு மொழிகள் பிரிந்தன. தெலுங்கும் கன்னடமும் (1500- ஆயிரத்து ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழில் இருந்து பிரிந்து தனி மொழியாகி விட்டன. கேரளத்தில் கி.பி பத்தாயிரம் நூற்றாண்டு வரை செந்தமிழ் செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே

மலையாளம் தனி மொழியானது அது மட்டுமல்ல
மலையாள மொழி அன்புடனே நம்மை எச்சரிக்கின்றது.

“சேரர் தமிழுக்கு நேர்ந்த கதி

செந்தமிழுக்கு நேர வேண்டாம்

சமத்திருதத்தை தடை செய்யுங்கள்”

வேத ஆரியர்களும் தமிழ் மூல நூல்களைத் தம்
மொழியாகிய சமத்திருதத்தில் பெயர்த்தெழுதுவித்து தம்
மொழிக்கு ஏற்றம் தேடிக்கொண்டு தமிழ் மூல நூல்களை
அழித்தனர். ஆரியக் கோட்பாடுகளாலும் அவரின் மொழி
சமத்திருதத்தாலும் சீரழிந்து அல்லல்பட்டு அதிலிருந்து மீள
பல வழிவகைகளைக் கண்டது. இதன் தொடர்பாகவே
தனித்தமிழ் இயக்கம், தமிழ் இசை இயக்கம், பகுத்தறிவு
இயக்கம், சுயமரியாதை இயக்கம் என பல இயக்கங்கள்
தோன்றின. இந்த இயக்கங்கள் எல்லாம் தமிழர் வாழ்வில்
தமிழ் ஒவ்வொரு துறை தோறும் வளர வேண்டும் என
பணியாற்றின. தமிழ் மொழியில் முக்கிய நிகழ்வுகளான
திருமணம், வழிபாடு, சாவு, குழந்தைகளுக்கு பெயரிடுதல்,
செயலகங்களில் தமிழ் என்பன ஏன்? தமிழில்
நடைபெறவேண்டும் என்பதை ஈண்டு காண்போம்.

மணவினையில் தமிழ்

துணைவனும் துணைவியுமாய் - கணவனும்
மனைவியுமாய் வாழத் தொடங்கும் நிலைக்குத் திருமணம்
என்று பெயர். திருவென்னும் சொல் அழகு, செல்வம்,
செம்மை, சிறப்பு முதலிய பொருள் பொதிந்த சொல்லாகும்.
சுருக்கமாகக் கூறின கண்டோரால் விரும்பப் பெறும் தன்மை
விளங்குமிடமெல்லாம் திருவும் பொலிகின்ற” தென்று
கூறலாம். மணமெனுஞ் சொல் நறுநாற்றத்தை,
நறுமணத்தை குறிக்கும். மணமென்பது மணமக்களின்
உளமொத்ததாகும். மணந்து மகவைப்பெற்று நாட்டிற்கும்,
வீட்டிற்கும் நல்லன புரியச் சிறந்து நிற்பது மணப்பருவமே
யாகும். எனவே, வாழ்வு முழுவதும் மணம் பெற்றுத்

திகழ்வதற்கு ஏதுவான இந் நிகழ்ச்சியை திருமணம் என்று பெயரிட்டமை ஏற்புடையதாகும், மகிழ்தற்குரியதாகும், மாண்புடையதாகும்.

இக்காலத்தய திருமணச் சடங்குகளின் நிகழ்வுகள் அக்காலத் திருமணத்தில் இருந்ததில்லை. "தமிழன் என்று சொல்லடா தலை நிமிர்ந்து நில்லடா" என்று பாடினார் நாமக்கல் கவிஞர். இராமலிங்கம். தமிழனைத் தலை நிமிர்ந்து நடக்கச் செய்வதே சங்க காலம் தான். இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ் மக்கள் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த வாழ்க்கையை கற்பனைக் கலப்பின்றி படம் பிடிக்கும் அற்புதக் கண்ணாடியே சங்க இலக்கியம்.

பண்டைய தமிழ் நாட்டின் மண்ணையும் விண்ணையும், மாக் களையும், மக் களையும் பயிர் களையும், உயிர்களையும், மலையையும், கலையையும் அவற்றின் தோற்றத்தையும், ஏற்றத்தையும், வாழ்வையும், தாழ்வையும், நுட்பமாக நம் கண்முன்னே நிறுத்தி விந்தை புரிவது சங்க இலக்கியம். தமிழர்களின் கனவிலும், கற்பிலும், ஊடலிலும் கூடலிலும், நகையிலும், பகையிலும், போரிலும், புகழிலும் வளத்திலும், வறுமையிலும், கொடையிலும், படையிலும், கோபத்திலும், குணத்திலும், அறமே முற்றிலும், ஆட்சி செய்ததை அறிவிப்பது சங்க இலக்கியம். எனவே சங்ககாலம் தமிழரின் பொற்காலம் என்பர் சான்றோர்.

சங்ககால திருமணத்தை ஆராய்ந்த முனைவர். மா. இராசமாணிக் கனார் வரலாற்றுப் பேராசிரியர் திரு. பி. டி. சீனிவாச ஐயங்கரின் தமிழர் வரலாறு என்ற நூலில் குறிப்பிட்டதை எடுத்துக்காட்டி தமிழர் திருமணத்தில்

1. எரியோம்பல் இல்லை
2. தீ வலம்வருதல் இல்லை
3. தட்சணை பெறப் புரோகிதர் இல்லை.

இவை முற்றிலும் தமிழர்க்கே உரிய திருமணங்களாகும் எனச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அத்துடன்

மணமக்களுக்கு மண நீராட்டலே சிறப்புச் சடங்காக இருப்பதாகவும், பலர் அறிய விருந்து நடத்தி மணமக்களை நீராட்டி, புத்தாடை உடுத்து அணிகலனை அணிவித்து மணமக்கள் இருவரையும் மணப்பந்தலில் இருக்க வைத்துப் பலர் அறியச் செய்தலே திருமணச் சடங்கின் முக்கிய வினை எனக்கூறியுள்ளார்.

திருமணத்தைப் பற்றி முனைவர் சஞ்சீவி கூறுவதும் ஏற்றிப் போற்றத் தக்கதாகும்.

அவர் கூறுகின்றார்.

01. சங்க காலத் திருமணம் இயற்கையையும் பகுத்தறிவையும் ஒட்டியது.
02. குழந்தைத் திருமணம் இல்லை.
03. திருமணத்தில் சாதி வேற்றுமை இல்லை.
04. வடமொழிமந்திர வழிபாடு இல்லை.
05. காப்பியக் காலத்தில் தான் ஆரிய முறைகள் ஆதிக்கம் பெற்றன.
06. நாளடைவில் ஆரிய முறைகள் நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வையும் ஊடுருவத் தொடங்கியது.
07. தாலி கட்டும் முறை தமிழருடையது (கி.பி 8ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இடம் பெற்றிருக்கின்றது.

தமிழர் திருமண முறைகளில் இரு வேறு வகைகளில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர்கள் மறை மலை அடிகளாரும், பெரியாரும் ஆவார்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை வரைந்த முனைவர் மு.வரதராசன் அவர்கள்.

”மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும் எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை கண்ணில் நல்லஃதுறும் கழுமல வள நகர்ப் பெண்ணி நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே”

என்ற தேவாரம் சைவர்களின் திருமணங்களில் மகிழ்வுடன் ஒதப்பட்டதாகக் கூறியுள்ளார்.

புரட்சிக் கவிஞன் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்கள் "வைதீக மணத்தை மெய்யென ஒப்பிடித் தமிழர் பண்பு தலை சரியாதோ" "மணவாழ்வு தொடங்கையில் நடுவில் சுடு நெருப்பா" என வைதீக மணத்தை சாடியுள்ளார்.

ஆயிரக்கணக்கான திருமணங்கள் பேரறிஞர் அண்ணா, தமிழ்த் தென்றல் வி.க கலைஞர் கருணாநிதி. பாவேந்தர் பாரதிதாசன், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், முத்தமிழ்க்காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றுள்ளன. செந்தமிழ் அந்தணர் இரா இளங்குமரனார் தலைமையில் 3500 க்கு மேற்பட்ட திருமணங்கள் குறள் நெறியில் நடைபெற்றன. கிளிநொச்சி மாவட்டத் தமிழ்ச்சங்கத்தினாலே நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட குறளாயத் தமிழ் நெறித் திருமணங்கள். நிறுவுநர் வே.இறைபிள்ளை தலைமையிலும் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாசு, தமிழவேள் பொன்.கணேசமூர்த்தி தலைமையிலும் நடைபெற்றன. இவை திருகோணமலை, தம்பலகாமம், வவுனியா, கிளிநொச்சி, விசுவமடு, யாழ்ப்பாணம், வட்டுக்கோட்டை தமிழகம் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்றன. இன்றும் தமிழ்ச்சங்க வழிகாட்டலில் தமிழ்நெறித்திருமணங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. முத்தமிழ்க்காவலர் தலைமையில் மட்டும் 3000 க்கு மேற்பட்ட திருமணங்கள் நடைபெற்றன. இவர்களின் உயர்வான கொள்கை தமிழர் சடங்குகள் தமிழிலே நடைபெறுதல் வேண்டும் என்பதே.

வழிபாட்டில் தமிழ்

தமிழர்களுடைய சமயம் சைவ சமயம் என்பது வரலாறு காட்டும் உண்மை. இதை மறுப்பவரா மறைப்பவரோ இல்லை. பழந்தமிழன் கடவுளை

வழிபட்டான். கடவுள் என்பது பிறவா வாழ்க்கைப் பெருமையுடையது. பிறந்து நிலைவேறு கொண்டு இயலுவன தெய்வங்கள். தமிழன் வணங்கிய கடவுள் பிறவாயாக்கைப் பெரியோன். ஆதியும், அந்தமும் இல்லாத அரும் பெரும் சோதிக்கு ஓர் நாமம். ஓர் உருவம் இல்லாதவனுக்கு, உலகமெல்லாம் உணர்ந்து ஒதுதற்கரியவனுக்கு, நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியனுக்கு ஒரு பெயர் வைத்தான்.

அப்பெயர் தான் சிவம். சிவனைப் போற்றினால் மங்கலம் உண்டாகும் என்பது தான் பொருள். சிவம் மக்கள் மனக்கோவில் எல்லாம் தாண்டவம் செய்கிறான் என எண்ணினர் எம் முன்னோர். ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆடும் ஆண்டவனிடமிருந்து பிறந்தது ஒரு நாதம். அது ஏழிசையாய் இசை மயமாய் இருக்க அந்த நாதத்திலிருந்து பிறந்தது மொழி. அது நமது தமிழ் மொழி என்றனர் சிவபெருமான். தமிழை அகத்தியர்க்கு உணர்த்தினாராம். இதை "தயிற்புரை திறக்கடவுள் தந்த தமிழ்" என்பதாலும் "ஆதியில் தமிழ் நூல் அகத்தியன் உணர்த்திய மாதொரு பாகன்" என்பதாலும் அறியலாம்.

சைவநெறி கடவுளுக்கு எட்டுக்குணங்களைக் கூறுகிறது. அந்த எண் குணங்களாவன இயற்கை உணர்வினாதல், முற்றுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பில் இன்பமுடைமை என்பன இதை வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு வழி வகுத்தவள்ளவர்.

"கோளில் பொறியின் குணமில்வே எண் குணத்தான் தானை வணங்காத்தலை" என்றார்

தென்னாட்டில் சிவனாகக் காட்சி தரும் அவனே எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவனாக காட்சி தருகின்றான். இதையே மாணிக்கவாசகரும் "தென்னாடுடைய சிவனே

போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என்று கூறுகின்றார் சோதியாய்த் திகழும் போது கடவுளை சிவன் என்கிறோம். எங்கும் பரந்து நம்மை அன்னையைப்போல் காக்கின்றபோது சக்தி என்கிறோம். உரிமையுடன் நமக்கு வந்து உதவும் போது முருகன் என்கிறோம்.

சங்க காலத்தில் இறைவழிபாட்டுக்கு குறுக்கே புரோகிதர் இருக்கவில்லை. சமற்கிருதத்திலும் வழிபாடு நடைபெறவில்லை. வழிபாடு என்பது இறைவனை வணங்கும் போது கை பூவை எடுத்து அவன் திருவடியில் தூவ அவன் திருப்பெயரைச் சொல்ல, உள்ளமும் பூ வழிபாட்டில் ஒன்றி வழிபடுதலாகும். பூசையில் சிறந்தது பூதூவி வழிபடுதல், அந்த பூதூவி வழிபடுதலில் சிறந்தது திருவடிக்கு பூதூவுதல், அதை அன்புடன் செய்யவேண்டும். அன்பு அகத்தில் நிகழ்வது, புறப்பூவை இடுவதனால் பூசை நிரம்பாது. அகப்பூவையும் இட வேண்டும். புறத்தில் மட்டும் இட்டால் அது அரைப்பூசையாகவே முடியும். இதை மாணிக்கவாசகர்.

”அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி” என்றும்

”அருச்சனை வயலுள் அன்பு வித்திட்டுத் தொண்டர் உழார் ஆரத்தந்த அண்டத் தரும்பெறல் மேகன் வாழி” என்றும் கூறினார். வான் மறை தந்த வள்ளுவர்.

”தனக்குவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்க கல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது” - என்றார்,

கிறித்தவ சமயத்தினர் தொடக்கத்தில் லத்தீன் மொழியில் வழிபாட்டை நிகழ்த்தினர். பின்பு சமயத்தை வளர்ப்பதற்கு மொழி தடையாக இருக்குமெனக்கருதிமக்கள் பேசும் மொழியிலேயே வழிபாட்டை நிகழ்த்தினர். தமிழ் மக்களுக்கு தமிழில் இயலோடு, இசையுடன் வழிபாட்டை நிகழ்த்துகின்றனர். சைவ சமயத்தினர் சைவமும் தமிழும் இரு கண்கள் எனக்களிக்கின்றனர். இறைவன் தமிழையே

வடிவமாகக் கொண்டவன் என குதூகலிக்கின்றனர். "முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைப்பான் முருகன்" என்று பக்தர்கள் பாடிப் பரவசமடைகின்றனர். தமிழ் என்று சொல்லும் தோறும் நினையுந்தோறும் இன்பம் புதுப் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது என்றும் கூறுவர். "தமிழ் என்பது சிவம், இனிமை" என்பது பேரிசைச் சூத்திரம் இறைவனையே தமிழ் என்னும் சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றார் திருமங்கையாழ்வார் ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் அன்பு கனிந்து நெக்கு நெக்கு உருகி உள்ளொளி பெருக்கிப்பாடிய தேவாரங்கள், திருவாசகங்கள் இருக்க நாம் சமற்கிருத மொழியில் வழிபடுவது இறையணர்ச்சியை வளர்க்குமா? தமிழையே வழிபாடு நடைபெறாதற்குக் காரணம் தமிழ் நாட்டில் பிறந்து தமிழிலே வீட்டில் பேசி, தமிழராகவே வாழ்ந்த வடமொழி அறிஞர்களே. இவர்கள் தேவாரம், திருவாசகம் முதலான தமிழ் நூல்களை படிக்காமல் புறக்கணித்தார்கள். சோழ மன்னர்கள் மானியம் பலவும் அளித்து பெருமைப்படுத்தி போற்றி வந்த தேவாரப் பாடல்களுக்கு கோயில்களில் சிறப்பிடம் இல்லாமல் செய்து வந்தார்கள். ஆதியாய் அநாதியாய் அவதரித்த இன்பத் தமிழை நீக்க பாசை என்று ஒதுக்கிவட மொழி மட்டுமே தேவ பாசை என்றும் உயர்த்திப் பேசினார்கள்: பேசுகிறார்கள்.

கல்லைக் கடலிலே மிதக்கச் செய்தது கன்னித் தமிழ் நீற்றறையில் தென்றல் நிலவியது நித்திலத் தமிழால், சூலை நோயை சுக்கு நூறாக்கியது சுந்தரத் தமிழால் மணிக்கதவு திறக்கப்பாடியது. மாணிக்கத் தமிழ் இத்தனை அற்புதம் செய்த அன்னைத் தமிழின் ஆற்றல், சிறப்பு அனைத்தையும் அழிய விடுவது தான் முறையா? நாம் நமது தாயை நமது மொழியை உதாசீனம் செய்யலாமா? சமத்திருதத்தில் வழிபாடு செய்து அற்புதம் ஏதாவது நடைபெற்றதா?

தமிழர் கோவில் வழிபாடு தமிழிலே நடத்தப்பட வேண்டும். என உயிர்ப்பான கொள்கைகளையுடைய மறை

மலை அடிகளார் இதற்காக 10.11.1940 இல் பச்சையப்பன் கல்கலிமண்டபத்தில் நிகழ்ந்த அனைத்து இந்திய தமிழர் மத மாநாட்டைச் சட்டலாம். தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் உழைத்த தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரின் குன்றகன் நிறுவனத்தில் உள்ள கோயில்களில் தமிழில் வழிபாடு நடைபெறுவதை மறக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. இவரின் தலைமையில் சென்ற 63 அறிஞர்களின் கோரிக்கைக்கு இணங்க மதுரை அங்கயற்கண்ணி (மீனாட்சி அம்மன்) கோவிலில் தமிழ் வழிபாடு தொடக்கி வைக்கப்பட்டது தமிழில் நாட்டில் உள்ள மேல் மருவத்தூர் ஆதிபராசக்தி கோயில் சாத்திரங்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது. கோயில் கட்டிடங்கள் மதவிதிகளின்படி கட்டப்படவில்லை. இதுவரை குடமுழுக்கு நடத்தவில்லை. தமிழில் அர்ச்சனை செய்கிறார்கள். வழிபாடு நடத்துகிறார்கள். ஆண்டு தோறும் நூற்றுக்கணக்கான திருமணங்கள் தமிழில் மறைமொழிகள் ஒதி நடைபெறுகின்றன. இக்கோவில் தான் தமிழ் நாட்டில் மிகுந்த வருமானத்தை அளிக்கும் கோவிலாக வளர்ந்து வருகின்றது. திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் அவர்களால் சென்னை ஏகாம்பரேசுவரர் கோவிலில் 12.08.71ல் தமிழில் மலர் வழிபாடு தொடக்கி வைக்கப்பட்டது. தமிழக கோவில்களில் கி.பி 7ஆம் நூற்றாண்டுவரை தமிழில்தான் வழிபாடுகள் நடந்தன என்று திருஞானசம்பந்தர் பல பாடல்களில் பதிவு செய்துள்ளார்

பிணவினையில் தமிழ்

சைவசமய மக்களின் குடும்பங்களில் மாண்பின் நடைபெறும் பிணவினைச் சடங்குகளிலும் அதைத் தொடர்ந்து ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் நீத்தார் கடன் சடங்குகளிலும் புரோகிதர்கள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றார்கள். மாண்பின் சாவு மனைகளில் நாயன்மார்களின் நற்றமிழ் தேவார திருவாசகங்கள் ஒதப்படுகின்றன. எனினும், இறுதிமரியாதை உரை நிகழ்த்துவதில்லை. இவ்வுரை மக்கள் மத்தியில் தொண்டு

செய்தவர்களுக்கு அஞ்சலி உரையாக நடத்தப்படுகின்றன. இந்தோனிசியாவில் எல்லா சாவு மனைகளிலும் வழிபாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பர். திரு.ஆத்மசோதி முத்தையா அவர்கள் இந்தோனேசியாவில் இந்துக்களின் சாவு மனைகளில் நீண்ட இறுதி மரியாதை உரை நிகழ்த்தப்படுவதாக "இந்தோனேசியாவில் 2 வருட அனுபவம்" என்ற நூலில் கூறியுள்ளார். அந்த உரையின் ஒரு பகுதி

"அனுமுதல் இவ்வண்ட சராசரம் அனைத்திலும் சர்வ வியாபியாகச் சார்ந்தியங்கும் சச்சிதானந்த சோதியின் அற்புதமான நியதியின் சடப்பொருள்கள் அனைத்துமே பிறப்பென்னும் விதிக்கு இலக்காக வேண்டியிருப்பது போல இன்று சாவு என்னும் மர்மமான வாயிலில் நுழைந்து மறைந்துபோன முதியவரின்- நண்பரின் இளைஞரின் அம்மையாரின்- சகோதரியின் குழந்தையின் சடலம் இதோ நம்முன் இருக்கிறது"

"நம்மோடு நம்மைப்போல் உடல் தாங்கி உலகில் உலவிய இவரை நாம் இனிக்காணப் போகின்றறோமில்லை. வாழ்க்கையின் அந்தத்தில் - நடுவின் தொடக்கத்தில் திடீரென அழைத்துக் கொள்ளப்பட்டார். அனைவற்றையும் மறந்தார். இவ்வுடலைத் துறந்தார். அவருடைய வாழ்க்கைத் தீபம் அணைந்து போயிற்று.

எனவே மனம் போன போக்கிலும், ஆணவத்தின் அலங்கோல ஆட்சியிலும், ஆசைகளின் மோசவலையிலும் வஞ்சகப்பேய்கலாம் பொய், காமம், கொலை, களவு, கள் என்னும் பஞ்சமா பாதங்களாலும் மயங்கி விழாமலும் நெறி பிறவாமலும், ஒழுக்கம் தவறாமலும், அன்பு, தயை, கருணை, பக்தி, விகவாசம் முதலிய சீரிய குணங்கள் கமழும் உத்தமர்களாகவும் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒவ்வொருவரும் உறுதி செய்து கொள்வது இன்றியமையாததாகும்"

சாவுச் சடங்குகளைத் தொடர்ந்து ஆண்டு தோறும் தென்புலத்தார் கடன் என்ற பேரில் நினைவு நிகழ்வுகள் நடைபெறுகின்றன. தென்புலத்தார் என்பது ஒவ்வொரு குடியிலும் இறந்தமுன்னோர் களை நினைத்து வழிபாடு செய்தல் ஒவ்வொரு குடியில் பிறந்தார் கடனாகும். இது அவரவர் நம்பிக்கைக்கும் அறிவுக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும் வேறுபடும் மனிதன் கிழிந்த ஆடைகளை நீக்கி விட்டு புதிய ஆடைகளை உடுத்திக் கொள்கின்றான். இவ்வாறே உயிர் சாவு அடைந்த உடனே "உடலை விட்டு வேறோர் உடலுக்குள் புகுகிறது. நாம் புதிய ஆடைகளை மேலாக சுற்றிக்கொண்டு தான் உடுத்தியுள்ள கிழிந்த ஆடையை அல்லது அழுக்கடைந்த ஆடையை நீக்குதல் வழக்கம். அதாவது உயிர் பழைய உடலை விட்டு நீங்குவதும், புதிய உடலில் நுழைவதும் ஒரே சமயத்தில் நிகழ்வன இதே கருத்தினைத் தான் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வான்மறை தந்த வள்ளுவர்

"உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு" - என்றார்

உறக்கத்தின் இறுதியும், பிறப்பின் தொடக்கமும் இணைந்து நிகழ்வன. எனவே இறந்தவர் பெயரால் புரோகிதருக்கு வழங்குவது வீண் என்பது வெளிப்படை. முன்னோர்களை அவர் பின்னோர் நினைத்து வழிபட்டு, அவர் மரபினர் என்ற பெயரை நிலைநாட்ட வேண்டுமாயின், இறந்த தாய், தந்தையரை "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" என்ற ஆன்றோர் வாக்குப்படி தெய்வமாக வழிபட்டு அவர் நினைவை மக்களுக்குப் பயன்படுமாறு பயனுள்ள செயல்களைச் செய்து நினைவு கூர வேண்டும்.

மக்களை கடவுளாக மதித்து அன்பு செய்யக் கற்றுக் கொடுப்பது சமயம், அறிஞர்கள் மனிதனை "குழுதாயப் பிராணி" என்று சொல்கிறார்கள். "பிறருக்கென முயல்வார்

உண்மையான உலகம் உண்டு” என்று தமிழ் மன்னன் பேசுகிறான். “தனக்கென வாழா பிறர்க்குரியாளன்” என்று அகநாநாறு கூறுகிறது. பிறருக்கு நன்மை செய்கின்ற பண்பாட்டைத் தானே திரு வள்ளுவர் “மருந்து மரம்” என்ற உவமையால் விளக்குகின்றார். மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு எனப் பறைசாற்றிய திருமூலர்,

படமாடக் கோயில் பகவற்கு ஒன்று ஈயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு அங்கு ஆகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்
படமாடக் கோயிற் பகவற்கு அது ஆமே,” என்றார்.

அதாவது கோயில் படமாக உள்ள கடவுளுக்கு ஒன்று தந்தால், நடமாடும் கோயில்களாக உள்ள உயிர்களிடத்தில் உள்ள கடவுளுக்கு அது பயன்படுவதில்லை. நடமாடும் உயிர்களிடத்தில் உள்ள கடவுளுக்கு ஒன்று தந்தால், படமாக உள்ள கடவுளுக்கும் அது சென்று சேரும் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

அதாவது கோயில் படமாக உள்ள கடவுளுக்கு ஒன்று தந்தால், நடமாடும் கோயில்களாக உள்ள உயிர்களிடத்தில் உள்ள கடவுளுக்கு அது பயன்படுவ தில்லை. நடமாடும் உயிர்களிடத்தில் உள்ள கடவுளுக்கு ஒன்று தந்தால், படமாக உள்ள கடவுளுக்கும் அது சென்று சேரும் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

பெயர்களில் தமிழ்

தனித்தனித் தந்தை மறை மலை அடிகள் பேரறிஞர் அண்ணா, தமிழ்த் தென்றல் வி.க போன்ற தமிழ்ப் பேரறிஞர்களின் முயற்சியால் நமது பிள்ளைகளுக்குத் தனித் தமிழில் பெயர் வைத்தோம். ஆனால் அண்மைக் காலத்தில் தமிழைத் தம் தாம்மொழியாகச் சொல்லிக்கொண்டு காலில் முள் தைத்து விட்டால் “அப்பாடா அம்மாடி என்று சொல்லி வரும் தமிழர்களில் ஒரு பகுதியினர், தமிழில் பட்டம் பெற்ற

ஒரு பகுதியினர், தொழிலுக்காக தமிழில் தேர்வு எழுதும் ஒரு பகுதியினர் தமிழ் தங்கள் தாய் மொழி என்பதைச் சிறிதும் சிந்திக்காமல் பிற மொழிப் பெயர்களை தம் குழந்தைகளுக்கு வைக்கின்றனர். இவர்கள் கூறுவது "மொழி ஒரு ஊடகம். எனவே பெயர் வைப்பது எமது விழைவு. "தனிமனித உரிமை" ஒருவர் விருப்பம் போல் எங்கும் நடக்கலாம். ஆனால் போக்குவரத்து மிகுந்த தெருவிலும் அப்படி நடக்க முடியாது நடந்தால் மகிழுந்து (கார்) எங்களை பிண ஊர்திக்கு அனுப்பி விடும். மொழியை, இனத்தை, நாட்டை, பண்பாட்டை, சில ஒழுங்குகளைப் பேணுவதற்கு சில சட்டங்களும், கட்டுப்பாடுகளும் தேவை. கட்டுப்பாடற்ற விடுதலை என்பது காட்டில், நாட்டில் அன்று நிரேச், சுரேச், ரஜினி, கமல், விதுஷா, ரஞ்ஜின், சாள்ஸ், லக்ஷ்ணா, அனுஷா, பிரகாஷ், ஷாளினி, கிரிசாந்திரசான், நிரோஷன் என்று பொருள் புரியாத இந்தப் பெயர்களை நாம் எதற்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஷா. ஜா. ஷ. ஸா, ஹா போன்ற எழுத்துக்களெல்லாம் தமிழ் எழுத்துக்கள் இல்லை. தமிழனைச் சுடுகாட்டிற்கு அனுப்பத் தமிழில் நுழைந்த எழுத்துக்கள். அப்படியானால் கிருஸ்ணன், சரஸ்வதி என்பதை எப்படி எழுதுவது என்று கேட்கலாம். கிருட்னன், சரசுவதி என்று தான் எழுதவேண்டும். இந்திரக்காரன், தொல்காப்பியன் என்பதை தோல்காப்பியன் என்று தான் எழுதுவான். அதற்காக "தொ" ஒலி இல்லையேயென அவன் கூப்பாடு போடவில்லை.

ஒவ்வொரு மொழிக்கும் ஒரு தனி ஒலி அமைப்பு உண்டு. அந்த ஒலி அமைப்பைச் சிதைத்தால் மொழி சிதைந்து விடும். நோய் நொடிகள் இல்லாத வாழ்க்கைக்கு மக்கள் நுகர்கின்ற எல்லாமே தூயனவாய் இருக்கவேண்டுமென விரும்புகின்றோம். ஆனால் இதில் மொழியை மட்டும் விலக்கி விடுகிறோம். நாய்களுக்கு வைத்துவிடும் பெயர்போலல்லவா நாம் பெறும் குழந்தைகளுக்கு பெயர் வைக்கின்றோம். தொழில்

பெறுவதற்காக தமிழில் தேர்வு எழுதுகிறோம். வயிறு வளர்க்க தாய்மொழி பெயர்வைக்க இன்னொருமொழியா?

செயலகங்களில் தமிழ்

தமிழகத்தில் 1956ம் ஆண்டிலேயே தமிழ் ஆட்சி மொழி என்று சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது. இன்றுவரை அது முழுமையாக செயல்படுத்தப்படாமல் உள்ளது. பல துறைகளில் பத்து விழுக்காடு அளவுக்குக்கூட தமிழ் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றது. தமிழ் ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை முழுமையாக செயற்படுத்தக்கோரி 95 வயதிலும் தமிழ் காக்கும் ஆர்வம் காரணமாக முத்தமிழ் காவலர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதன் தலைமையில் சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர் சென்னைக்கோட்டை முன்பு மறியல் செய்துள்ளார்கள். இலங்கையிலும் தமிழுக்கு ஆட்சிமொழி உரிமைகோரி யூன் 56ம் ஆண்டு தொடங்கிய போராட்டம் பொது மக்களினதும் வீர மறவர்களினதும் தியாகத்தால் தமிழும் ஆட்சிமொழியாகப் பெற்றது. முற்று முழுதாக தமிழைச் செயற்படுத்துவதற்கு தமிழரே ஒத்துழைப்பதில்லை.

அரசு மேலாளர்கள் திணைக்களத் தலைவர்கள். அதாவது மடல்களுக்கு ஆவணங்களுக்கு ஒப்பமிடும் மேலாளர்கள் தமிழ் அல்லாத மடல்களுக்கு ஆவணங்களுக்கு ஒப்பமிடுவதில்லையெனத் தீர்மானித்து நடந்து கொள்வார்களானால் தமிழ் நடைமுறைப்படுத்துவதை மகிழ்வுடன் பார்க்கலாம். தமிழ் செயல்படுத்தப் பெறுவது தமிழரின் கையிலேயே உள்ளது. தமிழ் பயன் தரக்காத்து நிற்கின்றது. தமிழர் தாம் தமிழைப் பயன்படுத்த வேண்டும். தமிழ் தமிழரை கூவி அழைக்கின்றது. தமிழர் தான் அதற்கு செவிசாய்க்க வேண்டும் என்பார் முனைவர் மு.வரதராசன்

பணிமனையில் தமிழைப் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிக்கும் வகையில் தமிழ்ச்சங்கமும் தமிழ் நடைமுறைப் போட்டியை நடத்தி வருகின்றது.

செய்ய / வேண்டுவன

வழிபாடு

கோவிலில் உடனடியாக என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை சைவ சமயம் என்ற நூலை வரைந்த முனைவர். மா.இராசமாணிக்கனார் கூறுவது ஏற்றிப் போற்றத்தக்கதாகும். அவர் கூறுகிறார்.

1. சைவக் கோவில்களில் தேவாரப் பள்ளிகள் தேவை. பெருமாள் கோவில்களில் நாலாயிரப் பிரபந்தப் பள்ளிகள் தேவை. வழிபாடு தமிழிலேயே நடைபெறுதல் வேண்டும்.
2. குருக்கள் தகுதி வரையறை செய்யப்படல் வேண்டும். பத்தாம் வகுப்புத் தேறியவர்களுக்கு பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பில் 4 ஆண்டுகள் வரலாறு, சமயம், ஓவியம், சிற்பம், நடனம், இசை கட்டடக்கலைகளில் ஓரளவு பயிற்சி அளித்து தேர்வு வைத்துப் பட்டம் தரல் வேண்டும். அப் பட்டதாரிகளே குருக்களாக அமையவேண்டும். அந்நிலையில் தான் கோவில்கள் சாத்திரிய முறையில் விளங்கும் யாவும் தூய்மையாக இருக்கும் இதை அறிஞர் உடனே செய்யவேண்டும்.
3. கோவில் இயக்குனராக வருபவர் பல்கலைகளிலும் புலமை உடையவராக இருத்தல் வேண்டும்.
4. இவை அனைத்திற்கும் மேலாக நம்நாட்டுக் கோவில்கள் நம் நாட்டுச் சமயங்கள், நம்நாட்டுக் கலைகள் இவற்றைப் பாதுகாத்தலும், போற்றுதலும், வளர்த்தலும், நமது

கடமை என்பதை உளமார உணர்ந்து பாடுபடும்
ஒருமைப் பாடு குருக்களிடமும் பிறகோயில்
அலுவலர்களிடமும் இருத்தல் வேண்டும்.

திருமணம்

மணமக்கள் இருவரையும் மணப்பந்தலில் இருக்க
வைத்து பலர் அறியச் செய்தலும், இருவரும் உறுதிமொழி
எடுத்தலும், தமிழ் அறிஞர்களைக் கொண்டு அல்லது ஊர்ப்
பெரியவர்களைக் கொண்டு மணமக்களுக்கு அறிவுரையும்,
அறவுரையும் கூறுதலும், தமிழில் நடைபெறும்.
திருமணத்தில் இன்றியமையாததாகும். இந்நூலில்
இணைக்கப் பெற்றுள்ள நிகழ்ச்சி நிரல்களுக்கு ஏற்ப தமிழ்
மக்கள் தங்கள் திருமணங்களை தமிழில் செய்ய
முன்வரவேண்டும்.

பெயரிடுதல்

தமிழ் ஈழ விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள
பகுதிகளில் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் முயற்சியால்
வாணிப நிலையங்களின் பெயர்களுல்லாம் தமிழில்
இருப்பதைக் கண்டுகளிப்புறுகிறோம். எனவே முயற்சி தான்
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு அடிப்படை “முயற்சி
உடையார் இகழ்ச்சி அடையார்” “இடுகுறி தொடுகுறி” எண்
சோதிடம் பார்த்தாலும் தாம் பெற்ற குழந்தை களுக்கும்,
வாணிப நிலையங்களுக்கும் தமிழில் பெயர் வைக்க
ஒவ்வொருவரும் முன்வரவேண்டும்.

சாவு

01. சாவு இல்லத்தில் தமிழ் நால்வர் தந்த தேவார
திருவாசகங்களை உள்ளம் உருகப்பாட வேண்டும்.
02. உள்ளத்தை தொடும் வகையில் இறுதி மரியாதை உரை
நிகழ்த்த வேண்டும்.

03. 31^{ஆம்} நாள் நிகழ்விலும் (அந்தியேட்டி) ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் நினைவு நிகழ்விலும் பொருட் செல்வம், உள்ளவர்கள் இறந்தவர் நினைவாக பல்கலைக் கழகங்களுக்கும், சைவ சமய மடங்களுக்கும், அநாதை இல்லங்களுக்கும், பள்ளிகளுக்கும், ஊன முற்றோர் நிலையத்திற்கும், நிதி அளிக்கலாம் அல்லது மண்டபம் அமைத்து அளிக்கலாம். நிதி குறைந்தோர் நூல் நிலையங்களுக்கு பொத்தகங்களை அன்னாரின் நினைவாக வழங்கலாம். அல்லது அவர்களின் நினைவாக தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

பண்மனைகள்

01. தமிழன் தமிழனோடு தமிழில் உரையாட வேண்டும். கடிதத் தொடர்புகளை தமிழிலேயே வைத்திருத்தல் வேண்டும் என்ற உறுதிப்பாடு ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் இருத்தல் வேண்டும்.
02. செயலகங்களில் படிவங்கள் எந்த மொழியில் இருந்தாலும் தமிழர்களாகிய நாம் படிவங்களை தமிழில் நிரப்ப வேண்டும்.
03. ஒப்பமிடும் மேலாளர்கள் தமிழ் அல்லாத மடல்களுக்கும், ஆவணங்களுக்கும் ஒப்பமிடுவதில்லை என தீர்மானித்து நடந்து கொள்வார்களாயின் ஒவ்வொரு அரசு செயலகங்களிலும் தமிழ் பயன்படுவதை கண்டு கொள்ளலாம்.

முடிவுரை

எங்கும் எதிலும் தமிழ் வளர்க்க உறுதி கொண்ட உள மாற்றமே தேவை. இந்த இடத்தில் அமைதியானவர். ஆர்ப்பட்ட மில்லாதவர் என்று பெயரெடுத்த முனைவர் மு.வரதராசன் அவர்களின் கருத்தை அப்படியே தருகிறேன்.

மறுபடியும்செயலாற்ற முன் வருவோம்.

01. திருக்குறள் ஓதியே திருமணம் நிகழவேண்டும். தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களில் உத்தமர்களின் தமிழ்ப் பாட்டு முழங்கவேண்டும். அதிகாரிகள் தமிழை மதிப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஆளுநர் தமிழில் கையெழுத்திட வேண்டும். என்னும் இவைகளை ஒருநாளும் வீண்கனவு என்று ஒதுக்கவே மாட்டேன். தமிழுக்கோ, தமிழ்நாட்டுக்கோ பகைவனாக இருப்பவன் தான் இந்த நல்ல எண்ணங்களை வீண்கனவு என்று குறை கூறுவான். நம் தாயை நாம் வழிபட்டு, நம் குடும்பக் கடமையை நாம் ஆர்வத்தோடு செய்யும் போது இதை தவறு என்றும் குறுகிய நோக்கம் என்றும் ஒருவன் குறுக்கிடுவானால் அவனைப் பகைவன் என்று ஒதுக்குவதே கடமையாகும்.

“கொடுத்தும் கொள்ளல் வேண்டும்மன்ற

அடுத்திருந்த மாணாத செய்வான் பகை”

என்று நம் தலைவர் திருவள்ளுவர் ஆணையிட்டது இப்படிப்பட்ட பகைவர்களைக் கருதித்தான்.

02. மொழியால் இனம் அமைவதும் நாகரிகம் அமைவதும் நாடு அமைவதும் நாட்டின் அமைப்புக்குத் துணையாக இருப்பதும் உலகம் அறிந்த உண்மைகள்.

03. அதிகாரிகள் தமிழில் எழுத வேண்டியதும் கனவு அல்ல காந்தியடிகளின் கருத்துப்படி மொழிவாரி மாகாணம் கட்டாயமாக ஏற்படும் போது ஆளுநர் தமிழில் கையெழுத்து இடுவதும் கனவு அல்ல. வங்காளத்திற்குத் தொண்டு செய்யச் சென்று முதுமையில் எழுபத்தெட்டாம் வயதில் அந்நாட்டு மொழியில் கையெழுத்திட வேண்டும் என்று வங்காளி எழுத்தைக் கற்றுக்கொண்ட காந்தியடிகளின் பெருந்தன்மையான நெறி அது.

04. ஆகவே இன்று தமிழர்க்கு வேண்டியது அன்றாடக் கடமையைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியே. மொழிப் பற்றையும், நாட்டுப்பற்றையும் செயலில் காட்டும் முறையே.
05. தாசுரையும், காந்தியடிகளையும் விட உலக ஒற்றுமையை நாடியவர்கள் உண்டோ? அவர்களை விடத் தாய் மொழிப்பற்றுக் கொண்டவர்களும் இல்லை அல்லவா? இந்த அறிஞர்களை விட்டு நீங்காத மொழிப்பற்று தமிழரை மட்டும் விட்டு நீங்கவேண்டும் என்று சொல்வது தகுமா? சொன்னால் சொல்கிறவர்களின் மூளையில் நஞ்சு சுரந்து கிடக்கின்றது என்றே உணரவேண்டும்.
06. தமிழ் ஒன்றே தமிழரைப் பிணைத்து, ஒற்றுமைப்படுத்த வல்லது, தமிழ். ஆட்சிமொழியாகவும் கல்வி மொழியாகவுமானால் தவிர தமிழுக்கு எதிர்காலமில்லை என நம்பு, ஆட்சிமொழி தமிழ் சட்டமன்றம் முதல் நீதிமன்றம் வரை வழங்கவேண்டும். கல்வி மொழியென்றால் எவ்வகை கல்லூரிகளிலும் எல்லாப் பாடங்களையும் தமிழிலே கற்பிக்கவேண்டும். குறைகள் பல இருக்கலாம், குறைகளுக்காக தயங்காமல் ஆட்சிமொழியாகவும் கல்வி மொழியாகவும் ஆக்க வேண்டும் என்று உணர்ந்திடு.
07. இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருந்தால் போதாது. உன்னால் ஆனவரையில் செய் கடிதம். பண விடைத்தாள், விளம்பரப் பலகை விற்பனைச் சீட்டு முதலிய எல்லாம் தமிழிலேயே எழுதுக. (மராத்தியர் குயராத்தியர் முதலானவர்களிடம் இந்த வழக்கம் உள்ளது) இவற்றை தமிழில் எழுதினால் அஞ்சல்காரர்கள் வியாபாரிகள், வாங்கும் மக்கள் முதலியவர்களைத் தமிழ் படிக்கச் செய்வது போல் ஆகும். இல்லையானால் அவர்கள் தமிழை மறக்கும்படி செய்வது போல் ஆகும். நீ யாருடனும் தமிழிலேயே பேசு, (உலகத்தார் எல்லோரும்

அவரவர் தாய் மொழியில் தான் பேசுகிறார்கள்) தமிழ் தெரியாதவர்களிடத்தில் மட்டுமே பிற மொழியில் பேச திருமணம் வழிபாடு முதலியவற்றைத் தமிழில் நடத்து

08. வெளிநாட்டுத் துணியை விலக்குதல் போல் தமிழ் நாட்டுக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் நன்மை செய்யாத செய்தித் தாள்களை விலக்கு. நாட்டுக்கும், மொழிக்கும் இடையூறான நிலையங்களைப் போற்றாதே. நாட்டுப் பற்றும், மொழிப்பற்றும் உடையவர் நடத்தும் உணவு விடுதி. மருந்துக்கடை, துணிக்கடை முதலியன சிறிது தொலைவில் இருந்தாலும், விலை சிறிது கூடுதலாக இருந்தாலும், வேறு குறை இருந்தாலும் அங்கேயே சென்று வாங்கு. அவசரத்தின் காரணமாகவோ, வேறு காரணத்தாலோ தவறு தேர்ந்திருந்தால் தவறு என்று உணர்ந்து வருந்து.

ஒங்கிக் கிளைத்த செம்மொழிகளில் தமிழ் என்றென்றும் அழியாமல் இருக்கிறது. சீசர் பேசிய சீர்இலத்தினிலோ, சோக்சிரதீசு தத்துவம் வழங்கி மாக்குரல் தந்த கிரேக்கத்திலோ, சாகுந்தலம் மொழிந்த சமத்தகிருதத்திலோ பொழுதெல்லாம் பேசிட அகழ்ந்தெடுத்தாலும் ஆட்கள் இல்லை. ஆரியம் போல் வழக்கழிந்தொழிந்து சிதையாமல் இருக்கும் எமது செம்மொழியை- இன்பத் தமிழை- மாருதத் தமிழைப் பாதுகாக்க வேண்டியது. ஒவ்வொரு துறைதோறும் வளர்க்க வேண்டியது நமது தலையாய கடமையாகும். "தமிழனுக்கு வீழ்ச்சி இல்லை" என்று பாரதிதாசன் பாடியது உண்மையாக வேண்டுமானால் தமிழ் நாடு, தமிழ் மக்கள், தமிழ் என்னும் பேருணர்ச்சியில் மூழ்கி முகிழ்வது தவிர வேறு வழியில்லை. தமிழால் வாழ்ந்தோர் பலர். தமிழுக்கென வாழ்ந்தோர் சிலர். தமிழ்த் தொண்டு மூலம் அனைத்தையும் தழுவி, தமிழே தாமாகத்தாமே தமிழாகி வாழ்ந்து தமிழ்க் குமுகாயம் தலை சிறந்து விளங்க, தமிழ் மொழி விடுதலைக்கு ஒரு தனி வழி கண்டு, அயராது உழைப்போம், எங்கும் எதிலும் தமிழை

நடைமுறைப் படுத்துவோம். தமிழர் வாழ்வில் தமிழ் தழைத்தோங்கட்டும்.

இக்கட்டுரைக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்

"தமிழ் இலக்கிய வரலாறு"	- முனைவர்.மு.வரதராசன்
"தமிழ் இலக்கிய வரலாறு"	- முனைவர்.ச.பூவண்ணன்
"மனமலர்"	- கி.வ யெகநாதன்
"வான்புகழ் வள்ளுவர்"	- ஞா.மாணிக்கவாசகம்
"சைவ சமயம்"	- முனைவர்
புதிய தமிழகம்	மா.இராசமாணிக்கனார்
	-
சமய மறுமலர்ச்சி	- தவத்திரு.
திருமணப் பாடல்கள்	- குன்றக்குடி அடிகளார்
பாரதிதாசன் ஆய்வுக்கோவை-	- முனைவர்.
	மு.சண்முகசுந்தரம்
	தொகுப்பாசிரியர்.
	பேராசிரியர்.
	மு.சாய்புமரைக்கார்
தமிழர் சமுதாயம்	- கவிஞர்.தமிழ்ஒளி
இந்தோனேசியாவில் இரண்டு	
வருட அனுபவம்	- ஆத்மசோதி.நா.முத்தையா
ஐந்தாம் உலகத்தமிழ்	- திரு.இரா.நெடுஞ்செழியன்
மாநாடு விழா மலர்	- பன்மொழிப்புலவர்
	திரு.கா.அப்பாத்துரை
	ஆகியோரின் கட்டுரைகள்
பாவேந்தர்.கனவு	- முனைவர்.தமிழ்க்குடிமகன்

"தமிழ் அழிந்திட்டால் தமிழர் அழிவார்
தமிழா வழிபடு! தமிழ் வழிப்படு!!"

“கொலைவாளினை எடா மிகு கொடியோர் செயலறவே”

1941இல் இசையரசு தண்டபாணி தேசிகர் திருவையாறு இசை விழாவில் தெலுங்கு கீர்த்தனைகள் பாடிவிட்டு ஒரு தமிழ்ப் பாட்டுப்பாலாயினர். “பித்தா பிறை துடி பெருமானே அருளாளா” என்று சுந்தரர் தேவாரம் பாடினார். அடுத்த விநாடி ஒலி பெருக்கியை நிறுத்தி விட்டார்கள். இந்த நிகழ்ச்சியை கேள்வியுற்றுப் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் கொலை வாளினை எடா எனப் போர்க்குரல் உயர்த்தினார்.

(பாரதிதாசன் ஆய்வுக்கோவை)

தொகுப்பாசிரியர். பேராசிரியர்
(மு.சாய்பு மரைக்கார்)

திருநாள்

“என்னையின்ற தந்தைக்கும் தாய்க்கும் மக்கள்
தனையின்ற தமிழ்நாடு தனக்கும் என்னால்
தினையளவு நலமேனும் கிடைக்கும் என்றால்
செத்தொழியும் நாள் எனக்குத் திருநாளாம்.

—பாவேந்தர் பாரதிதாசன்—

தமிழ் வளர்ச்சி

பேராசிரியர்
முனைவர். மா. இராசமாணிக்கம்

தமிழின் பழைமை

எமது தமிழ் மொழியாகிய தமிழ் எப்பொழுது தோன்றியது என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறுதல் இயலாது. அஃது ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னரே சிறந்த இலக்கண இலக்கியங்களைப் பெற்றிருந்தது. இந்த உண்மையை நோக்க, தமிழ் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வளர்ந்து வந்த தனி மொழி எனலாம்.

வட மொழிக் கலப்பு

ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன் வட இந்தியாவிலிருந்து வடமொழிவாணர்கள் இந்நாட்டில் வந்து தங்கினர். அவர் தம் செய்கையாலும் வடமொழி இலக்கண இலக்கியங்களாலும் தமிழ் இலக்கியத்தில் வடமொழிக் கலப்பு ஏற்படத் தொடங்கியது. பின்னர் நாளடைவில் வடவர் சமயமும் தமிழர் சமயமும் கலப்புண்டன. இக்கலப்பின் பயனாக வைதீக சைவ நெறியும் வைதீக வைணவ நெறியும் தமிழகத்தில் தோன்றி வளர்ந்தன. அப்பொழுதுதான் நாயன்மார் பாடல்களும், ஆழ்வார் அருட் பாடல்களும் வெளிவந்தன. சங்க காலத்தில் ஏற்பட்டதை விட தோத்திர நூல்களில் வடமொழிக் கலப்பு மிகுதிப்பட்டது. பின்பு அமைந்த சோழப் பேரரசர் காலத்தில் (கி.பி 900- 1300) பாதி தமிழ்- பாதி வடமொழி அமைந்த (மணிப் பிரவாள நடை தமிழில் தோன்றியது. வட மொழி) மந்திரங்கள், புராணங்கள் முதலியன தமிழ் நாட்டில் பெருகின. தமிழ்ப் புலவர்கள் வட மொழிப் புராணங்களை மொழி பெயர்த்தனர். இதனால் வடமொழியில் இருந்த சமயச்சொற்கள் தமிழில் புகுந்தன.

வடமொழி ஆட்சி

இக் காலத்திற்றான் வடமொழி வல்லுநர்களான சைவ ஆசிரியர்களும் சைவ குருக்களும் சமய அதிபதிகளாக விளங்கினர். சோழர்களுக்கு இராச குருக்களாக அமைந்தவர்களும், வட மொழிவாணர்களே இவர்கள் சமயத் துறையில் அரசின் ஆணையையும் மாற்றவல்ல உயர்

நிலையில் இருந்தனர். மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் செய்த முடிவினை அவனது அரச குரு சுவாமிதேவர் மாற்றிவிட்டார் என்பதை கல்வெட்டு குறிக்கின்றது. தேவார காலத்தில் தமிழ்ப்பெயர் பெற்றிருந்த ஒவ்வொரு சிவத்தலமும் நாளடைவில் வடமொழிப் பெயர் பெற்றுவிட்டது. தேவார காலத்தில் திருமுதுகுன்றம் என்று வழங்கப்பட்ட ஊர் பிற்காலத்தில் "விருத்தாசலம்" எனவும் "மறைக்காடு" என்பது "வேதாரண்யம்" எனவும் "வெங்காடு" என்பது "சுவேதாரண்யம்" எனவும் மாறி வழங்கலாயின. இவ்வாறே சுவாமி பெயர்களும் அம்மன் பெயர்களும் வடமொழியில் ஆக்கப்பட்டன.

"ஐயாறனார்" என்பது திருவையாற்றுச் சிவன் பெயர் இப்பெயர் "பஞ்சநீதிவரர்" எனவும் மதுரை "அங்கையற் கண்ணி" என்பது "மீனாட்சி" எனவும், சொக்கர் என்பது சுந்தரேசுவரர் எனவும் மாறின. ஐயாறப்பனது அம்மன் பெயர் தர்மசம்வர்தனீ என மாற்றப்பட்டது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு தலத்திலுமுள்ள சுவாமி, அம்மன் பெயர்கள் தமிழ் மக்களுக்கு புரியாத வடமொழிப் பெயர்களால் வழங்கப்பட்டன. தேவார காலத்திலேயே இம்முறை கையாளப்பட்ட போதிலும் பிற்பட்ட சோழர் காலத்தில் இது பெரு வழக்குப் பெற்றது. இக்காலத்தில் கட்சிவெறிகொண்ட சிலர் தம் தாய்மொழி வளர்ச்சியிலும், பாதுகாப்பிலும் கவலை கொள்ளாதிருத்தல் போலவே மத வெறி கொண்ட அக்காலத்தில் தமிழர் தமிழுக்கு இங்ஙனம் படிப்படியாக நேர்ந்து வந்த கேட்டினை உணரா தொழிந்தனர். இங்ஙனம் சமயப் போர்வையில் வடமொழியின் செல்வாக்குப் பெருகியது. அது பெருகப் பெருகத் தமிழ்ச் செல்வாக்கு படிப்படியாக கருங்கத் தொடங்கியது.

பிறமொழிக் கலப்பு

சோழராட்சிக்குப் பிறகு மைதூர்ப்பகுதி மாற்றார் ஆட்சி தமிழகத்தில் ஏற்பட்டது. அதனால் கன்னடர் தமிழகத்தில்

பரவினர். பின்பு முகலீம்கள் தென்னாட்டை ஆண்டனர். விசய நகர வேந்தர்கள் ஆண்டனர். இவர் தம் கூட்டுறவால் உருது, இந்துத்தானி, பாரசீக, அராபியச் சொற்களும், தெலுங்கு, கன்னடச் சொற்களும் தமிழிற் புகுந்தன.

ஜமீன், சிபாரிசு, சிப்பந்தி, சிப்பாய், சுமார், பந்தோபத்து, தாஸ்தாவேச், பக்கிரி, மேசை, ரஸ்தா என்பன பாரசீகச் சொற்கள்.

ஆசாமி, அநாமத், இலாகா, கஜானா, காடிகானா, காய்தா, ஜப்தி, மாமூல், சகுல், முனிசீப் என்பன அராபியச் சொற்கள்.

அசல், அந்தஸ்து, அபின், அல்வா, அம்பாரி, ஆயர், இசாதிரி, உசார், குமாஸ்தா, குல்லா, முக்காளம், ஜாப்தா, யாஸ்தி, பஞ்சாயத் என்பன இந்துத்தாசனிசொற்கள்.

முகலாயர் ஆட்சிக் காலத்தில் தென்னாட்டில் வாணிகம் செய்ய வந்த போர்த்துக்கீசியர் கூட்டுறவால் கிராம்பு சன்னல், சாவி, அலுமாரி, பாதிரி என்பன தமிழில் கலந்தன. இவ்வாறு காலப் போக்கில் பற்பல நாட்டவர் கூட்டுறவால் அவ்வவ் மொழிச் சொற்கள் தமிழிற் புகுந்தன. இவை அனைத்தும் தமிழ் நூல்களிற் புகுந்து தமிழ்ச் சொற்கள் வழங்கி வந்த இடங்களைக் கைப்பற்றிய பெருமை வடமொழிக்கே உரியது.

கேடுகள்

மகிழ்ச்சி என்பது தமிழ்ச் சொல், தமிழன் அதைச் சொல்வதற்குப் பதிலாகச் சந்தோசம் என்ற வடசொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றான். இச் சொல்லையே தொடர்ந்து அவன் பயன்படுத்துவானாயின் நாளடைவில் மகிழ்ச்சி என்னும் தமிழ்ச் சொல் வழக்கொழிந்துவிடும் அல்லவா?

இவ்வாறு வழக்கொழிந்த தமிழ்ச் சொற்கள் பலவாகும். நம் நாட்டில் செய்யப்படும் ஆடைகளைப் பயன்படுத்துவதால், நம் நாட்டு நெசவுத் தொழில் நாளடைவில் வளர்ந்துவிடும் அதுபோலவே நமது தாய்மொழிச் சொற்களை விட்டு விட்டுப் பிற மொழிச் சொற்களை நாம் வழங்கி வருவோமாயின், தமிழ்ச் சொற்கள் நாளடைவில் வழக்கு ஒழிந்து விடும். அதனால் தமிழ்மொழிவலிமை குன்றும்.

பாதுகாக்க வழிகள்

ஒரு பொருளை உணர்த்தத் தமிழில் சொல் இல்லாத பொழுதுதான் வேறொரு சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற திடமான கொள்கை தமிழரிடம் இருத்தல் வேண்டும். தமிழ் மக்கள்தமிழ்ப் பெயர்களையே தங்கள் குழந்தைகளுக்கு இட்டு வழங்குதல் வேண்டும்.

சங்க நூல்களிற் காணப்படுகின்ற இளங்கோ, நெடுஞ்செழியன் பெருவழுதி, இளம் வழுதி முதலிய தூய தமிழ்ப் பெயர்கள் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு இட்டு வழங்குதல் ஆகாதோ? "இப் பெயர்கள் வழக்கிழந்து விட்டனவே" என்று இருப்பது ஆண்டுக்கூட முன் கவலைப்பட்ட தமிழறிஞர்கள் உள்ளம் குளிர தமிழ் தழைக்க இன்று இப்பண்டைப் பெயர்களை நற்றமிழர் சிலர் வழக்கில் கொண்டு வந்துள்ளமை பாராட்டற்பாலது. அந் நன்மக்கள் தமிழன்னையின் திருவருளால் சிறந்து வாழ்வார்களாக அவர்களைப் பின்பற்றி பலரும் தமிழ்ப் பெயர்களைத் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு இட்டு வழங்கும் நாளே தமிழ் வளர்ச்சிக்குரிய நன்னாள் ஆகும்.

புதிய தெருக்களும் புதிய நகரங்களும் தமிழ்ப் பெயர்களால் வழக்குப் பெறுதல் வேண்டும். கடைகளை உணர்த்தும் விளம்பரப் பலகைகள் தமிழ்ச் சொற்களைத் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். "ரைஸ் மில்" என்று தமிழில் எழுதப்படாமல் அரிசி அரைக்கும் இடம் என்று எழுதப்பட

வேண்டும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு கடையின் விளம்பரப்பலகையும் நற்றமிழில் எழுதப் படுமாயின் நற்றமிழ்ச் சொற்கள் பொது மக்கள் பேச்சில் வழக்குப் பெற்றுவிடும்.

போக்குவரவு சாதனங்களான புகைவண்டி முதலியவற்றில் காணப்படும் அறிவிப்புக்களும் புகைவண்டி நிலையங்களில் உள்ள அறிவிப்புக்களும் பிழையற்ற தமிழில் எழுதப்படல் வேண்டும். புகைவண்டி நிலையங்களில் மக்கள் ஒதுங்குமிடங்களில் "சீதிரிகள்" புருசர்கள் எழுதப்பட்டிருத்தல் என "பெண்கள்", "ஆண்கள்" என்று மாற்றப்படுதல் வேண்டும். படக்காட்சி தயாரிக்கும் இடங்களில் எல்லாம் தமிழறிந்த புலவர்கள் அமர்த்தப்பெற்று கதையும் உரைநடையும் பாடல்களும் பிழையற்ற எளிய தமிழில் ஆக்கப்படல் வேண்டும். ஒவ்வொரு அச்சகத்திலும் தமிழ்ப் புலவர்கள் இருந்து எளிய தூய தமிழ் நடையில் விளம்பரத் தாள்கள் நூல்கள் முதலியன அச்சிட்டு வெளிவரும் படி கவனித்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்படுதல் வேண்டும். செய்தித் தாள்கள் எளிய இனிய தூய தமிழ் நடையில் வெளியிடப்படுதல் வரவேற்கத்தக்கது.

சமயத் துறையில் தமிழ்

தமிழர் வரிப்பணத்தாலும் தமிழர் வல்லுநர்களாலும் கட்டப்பட்ட தமிழகத்துக் கோயில்களில் தமிழில் வழிபாடுகள் நடைபெறுவதில்லை. இதனால் சமுதாயத்தில் சமய உணர்ச்சி குறைகிறது. இந்த உண்மையை உணர்ந்து ஒவ்வொரு கோயிலிலும் தமிழில் வழிபாடு நடைபெறச் செய்தல் வேண்டும். கோயிலிலுள்ள ஒவ்வொரு மூர்த்திற்கும் மேலுள்ள சுவரில் எழுதப்பட்டுள்ள அதன் பெயர் நல்ல தமிழில் மாற்றி எழுதப்படல் வேண்டும். தச்சுணாமூர்த்தி என்னும் பெயர் தென்முகக்கடவுள் என மாற்றி அமைக்கப்படல் வேண்டும். காலத்திற்கேற்றவாறு உள்ளத்தை உருக்கும் சமயப் பாடல்களை மட்டும்

தொகுத்து அவற்றை ஓதுவார்களைக் கொண்டு பாடுவித்தல் வேண்டும். சமயச் சொற்பொழிவுகள் எல்லாப் பொது மக்களைக் கொண்டே ஆற்றப்படுதல் வேண்டும். சமய நூற் கருத்துக்களை எளிய தமிழ் நடையில் அனைவரும் படித்துணரத்தகும் முறையில் வெளியிடுதல் வேண்டும்.

வாழ்வில் தமிழ்

மனித வாழ்வில் மிகவும் சிறப்பான நிகழ்ச்சி திருமணமாகும். பலர் அறியச் செய்யும் திருமணத்தில் கணவன், மனைவியின் கடமைகளை அவ்விருவரும் உணரும்படி செய்தல் மரபு. தமிழன் திருமணத்தில் இவை உணர்த்தப்பட வேண்டுமாயின் மண நிகழ்ச்சிகள் தமிழிலேயே நடைபெறுதல் வேண்டும். தமிழர்களுக்குப் புரியாத வேற்று மொழியில் மணவினை நிகழுமாயின் அதனால் மணமக்கள் பெறும் பயன் யாது? இவ்வாறு மணவினை முதல் வாழ்வில் நடைபெறும் எல்லா நிகச்சிகளிலும் தமிழே ஆட்சிபுரிதல் வேண்டும்

ஒரு தமிழன் மற்றொரு தமிழனைக் காணுங்கால் தன் தாய் மொழியிலேயே பேசுதல் வேண்டுமென்ற உறுதிப்பாடு ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் இருத்தல் வேண்டும். (ஆந்திரரிடமும் வங்காளியாரிடமும் இவ்வுறுதிப்பாடு இருந்து வருகிறது. ஆயின், தமிழில் பேசுதல் சிறப்புத் தராது என்று கருதும் கீழ் மகனாக ஆங்கிலம் கற்ற தமிழன் இருந்து வருகிறான். இந்த இழிநிலை நம்மிடமிருந்து மறைதல் வேண்டும்.

இதுகாறும் கூறப்பெற்ற வழி வகைகளை உணர்ந்து, உள்ளத்தில் அமைத்து, பழக்கத்தில் கொண்டு வந்தால் ஏறத்தாழப் பத்தாண்டுக்குள் தமிழ் மொழி தமிழகத்தில்

வேருன்றி வளரும் தமிழ் வளர்ந்தால் தான் தமிழன் வளர்வான். தமிழன் வளர்ந்து வந்தால் தான் தமிழ்நாடு வாழ்தல் கூடும். தமிழன் என்ன செய்யப்போகிறான்?

நன்றி

நூல்

தமிழ்மொழிச் செல்வம்

தாய்மொழிக்கு செய்ய வேண்டிய நியாயமான தொண்டுகளில் ஒன்று கிரந்த எழுத்துக்களை நீக்க எழுதுதல்

தமிழ் மொழி இனிமைக்கும், மென்மைக்கும், இலக்கிய வளத்திற்கும் நீண்ட நெடிய வரலாற்று இலக்கணம் வகுத்து நிற்கிறது. இதன் செம்மொழி உரிமையை குமரிப்பட்டர் காலத்தில் நிறைவு பெற்ற வேற்று மொழி இயக்கமும், நவீன காலத்துத் தவறான வரலாற்று அணுகுமுறைகளும் பறித்துக் கொண்டன. மத்திய காலத்தின துவக்கம் முதல் வனுக்கட்டாயமாக தமிழில் புகுத்தப்பட்ட கிரந்த எழுத்துகள் தமிழின் தோற்றத்தைக் கெடுத்தன. சோற்றில் கற்கள் மாதிரி கடுகடுப்பை உருவாக்கின, உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கின்றன. இவை உணர்ந்தோர் கிரந்த எழுத்துக்களை நீக்கி எழுத முன் வந்தனர். 1480க்கு பின் அரசாணையில் கிரந்த எழுத்துக்கள் நீக்கப்பட்டன. தாய் மொழிக்கு செய்ய வேண்டிய நியாயமான தொண்டுகளில் இதுவும் ஒன்று.

வரலாற்றுப் பேரறிஞர்

-வே.தி. செல்வம்-

தமிழ் இசை

தமிழ்க் காவலர்
வே.இறைப்ள்ளை

தமிழினம், ஞாலத்திற்கே பல நன்கொடைகளை நல்கியுள்ளது. அவற்றில் ஒன்று இசைக் கொடை, தமிழ் இசை மிகத் தொன்மையானது. தமிழ் இசை தோன்றிய காலம் தமிழ் மொழி தோன்றிய காலமே. தமிழ் மக்களின் எண்ணம், சொல், செயல், வாழ்வு அனைத்தும் இசை கலந்தனவாகவே காட்சியளிக்கின்றன. இவற்றினுள் பிறந்தநாள் இசை, பாலூட்ட இசை, தாலாட்ட இசை, சோறூட்ட இசை, திருப்பள்ளி இசை, படுக்க இசை, இறங்க இசை, பள்ளியில் வைக்க இசை, நாற்றுநட இசை, களை பிடுங்க, கதிரறுக்க, தண்டிக்க, போரடிக்க, வண்டியோட்ட, நெல்லுக்குத்த, சுண்ணம் இடிக்க, ஏற்றும் இறக்க எல்லாவற்றுமே தமிழ் இசை இறைவனையே இசைமயமாக்க கண்டார். தமிழர்கள் ஏழிசையாய், இசைப்பயனாய் இறைவன் இருக்கின்றான் என குறிப்பிட்டனர்.

தமிழ் இசைவேறு, கருநாடக இசை வேறு என சிலர் கருதுகின்றனர். அது தவறு. தமிழ் இசை என்பது தான் கருநாடக இசை. கருநாடக இசை என்பது தான் தமிழ் இசை, இரண்டும் வேறுபட்டதல்ல. இரண்டும் ஒன்றே.

வடக்கே உள்ள பல நாடுகளில் கடல் இல்லை, அதனால் கடற்கரையும் இல்லை. தமிழகம் மூன்று பக்கங்களிலும் கடல்களையும் கடற்கரைகளையும் கொண்டது. இதனால் தமிழகத்தை கரைநாடு என்றனர். தமிழ் இசையை கரைநாட்டு இசை என்றனர். அதையே பலரும் “கர்நாடக இசை” என்றனர் ஆகவே “கரைநாட்டு இசை” தமிழ் இசையை குறிப்பதே, காலப்போக்கில் வட மொழியின் மீது பற்றும் வட நாட்டின் மீது காதலும் கொண்ட சிலர் கரைநாட்டு இசையை வடநாட்டு இசை என்றும், தமிழ் இசை இதற்கு முற்றும் மாறானது என்றும் கூறினர். தமிழில் உள்ள இசைக்கலை நூல்கள் அனைத்தையும் வடமொழியில் பெயர்த்து எழுதினர். இந்த அளவோடு அவர் நின்று விடவில்லை. மொழி பெயர்த்த பின்னர் தமிழ் இசை

நூல்களை அழிந்து விட்டனர். தமிழ் இசை பற்றி ,தமிழ் இசைப்பாடல்கள் பற்றி தமிழ் அறிஞர்கள் கூறியதை ஈண்டு காண்போம்.

”பாரதியாருக்குப் பிறகு பாரதிதாசன் ஆவேசமாகச் சொன்னார்
செந்தமிழில் இசைப்பாடல் இல்லையெனச் செப்புகின்றீர்
மானமின்றி

நம் தமிழில் இசையில்லை நம் தாய்க்கே உடையில்லை
என்பதுண்டோ?....
- பாரதிதாசன்

உள்ளத்து உணர்ச்சிகளைத் தொட்டு மனத்தை ஒரு முகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் இசையோடு பொருளும் கலக்க வேண்டும். மேல்நாட்டுச் சங்கீதம் கணக்கிலிருந்து பிறந்த ஒன்று. நம்முடைய தமிழ் இசையோ உணர்ச்சி யிலிருந்து பிறந்த ஒன்று.

”ஆத் தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம் பூத்தாளை” என்று நம் தமிழ்ப்பாடகர் இசையோடு இந்தச் சொல்லையும் குழைத்துத் தருவாரேயானால், எந்த மனம் ஈர்க்க மறுக்கும்? இதையே வேறு மொழியில் கூற முற்பட்டால் மனம் லயிக்குமா?

- நீதிபதி.ச.கோகுலகிருட்ணன்

”தமிழ்ப்பாட்டுக்கள் பாடவேண்டும். என்கின்ற கட்சியை சேர்ந்த பாமரர்களில் நானும் ஒருவன். கண்ணை மூடிக்கொண்டு கூட்டத்தில் பெரும்பான்மையோருக்குப் புரியாத பாசைகளில் பாடித்தள்ளுவது சங்கீத வளர்ச்சிக்கு உதவாது என்று தான் நான் சொல்கிறேன்.

- இராசாயி

மொழியும் பொருளும் இருந்தால் தான் மானிடக் குரல் இசையாகும் இல்லாவிடில் வெறும் ஓசைதான். கேட்போரின் இன்பத்திற்கும், உணர்ச்சிப் பெருக்கிற்கும் தாய்ப்பாசை

இன்றியமையாதது. இந்தத் தாய்மொழிக் கிளர்ச்சியானது இசையில் மாத்திரம் அல்ல. எல்லாத்துறை களிலுமே ஓங்கி வளர வேண்டும்.

என் தாய் என்னைத் தொட்டிலிலிட்டு தாலாட்ட எடுத்த குரல் தமிழ்க்குரல் என் மூதாதையர் இறைவனைத் துதிக்க எழுப்பிய இசை தமிழ் இசை, என் ஆசான் எடுத்து அடிவைக்கக் கொடுத்த பாடம் தமிழ்ப்பாடம். அந்தத் தமிழுக்கு நான் செய்யும் நன்றிக்கடன் அதனை ஒதுக்குவதா? என் தாயை நான் வெறுப்பதா? இறைவனுக்கு உகந்த மொழியென்று ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் விளக்கிய பிறகு, அரசவையில் வீற்றிருந்த மொழியென்று வரலாறு பறைசாற்றிய பிறகு, இசைக்கு உகந்த மொழியென்று இலக்கியங்கள் கூறியபிறகு இதை மறுக்கும் எவரிக்கும் நாம் செவிசாய்க்க வேண்டுமா?

-மூதறிஞர் இராசாசி

"தமிழ்நாட்டில் உள்ளவைபோன்ற சிற்பக்கலையின் சிகரமான ஆலயங்கள் உலகில் வேறு எங்கும் இல்லை. தமிழ் நாட்டில் வழங்கும் சங்கீதத்தைப் போன்ற சங்கீதம் ஒன்று உலகில் வேறு எங்கேயும் கிடையாது"

-கல்கி-

எனக்குத் தமிழ் தான் மற்றைய எந்தப் பாசையைக் காட்டினும் இனிய பாசையாகவும், சங்கீதத்திற்கு நிறையவும் இசைந்ததாகவும் தோன்றுகிறது. தமிழ் சங்கீதத்திற்கு ஏற்ற பாசை தானா? என்று சந்தேகப் படுகின்றவர்கள் முதலில் கொஞ்சம் தமிழ் படிக்கட்டும், முக்கியமாகக் கம்பனையும், பாரதியையும், இளங்கோவையும், பாரதிதாசனையும் தேவார திருவாசகங்களையும் திருவாய் மொழியையும் அருட்பாவையையும் படிக்கட்டும் பிறகு சொல்லட்டும்"

-கல்கி-

செந்தமிழில் இசைப் பாடல்களை பாடி
தமிழ் இசையை வளர்க்க முன் வருவோம்
தமிழ் நாட்டுப் பாடகரே !
தமிழ் பாடித் தன்மானம் காப்பீர் நன்றே!

**தமிழனைத்
தேடுகின்றேன்**

**கவிஞர்
காசிசூனந்தன்**

மொழியால் தமிழனைத் தேடினேன். அவன்
ஆங்கிலத்தை கொஞ்சிக் கொண்டிருந்தான்.

பண்பாட்டால் தமிழனைத் தேடினேன். அவன்
“பர்தே பாட்டியில் கேக் வெட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

நாட்டில் தமிழனைத் தேடினேன் - அவன்
அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் ”ஆத்திரேலியாவிலும்
ஏதிலியாய் நின்று கொண்டிருந்தான்.

இனத்தால் தமிழனைத் தேடினேன் - அவனைக்
காணவில்லை. தமிழன் அழிந்துபோனான்!

அன்று

பண்டைக் கிரேக்க - ஐரோப்பிய - இலத்தீன் நாகரிகம்
அனைத்துக்கும் மூலமான பாபிலோனியாவில் வாழ்ந்தவன்
தமிழன் தானாம் அந்த மண்ணிலுள்ள ”ஊர்” என்ற சொல்
பச்சைத் தமிழ்ச் சொல்லாம் - பாவாணர் கூறுகிறார்.

இசுப்பெயின் நாட்டில் இன்று விடுதலை கோரிப்
போராடி வரும் பாகுக்கு (Basue) மக்கள் குமரியில் இருந்து
போன பழைய தமிழனின் வழித்தோன்றல்கள் தானாம்.
பாகுக்கள் மொழி தமிழுக்கு மிகவும் நெருக்கமானதாம்.
ஆய்வாளர் இலகோவரி (Dr.N.Lahovary) சொல்கிறார்.

ஆபிரிக்கா பண்டைத் தமிழனின் நாடுதானாம்.
ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தமிழ்ச் சொற்கள் அங்குண்டாம்.
செனல் நாட்டுத் தமிழறிஞர் செங்கோர் முழங்குகிறார்.

எடின்பரோ (Edinborough) கன்ரர்பரி (Canterbury)
ஆகிய ஊர்ப் பெயர்களில் உள்ள ”புரி” தமிழ்ச் சொல்
தானாம் சின்ன மனிதர்கள் வாழ்ந்ததால் தான் சீனா என்று

ஆயிற்று. அரிசி என்ற தமிழ்ச் சொல்லில் பிறந்தது தானாம். ஓரிசா இன்னொரு பேராசிரியர் அடுக்கிக் கொண்டே போகிறார்.

சரி அங்கெல்லாம் வாழ்ந்த தமிழன் எங்கேதான் போய் தொலைந்தான்? சொல்லுங்கள்! காணவில்லை!

சிந்துவெளியில் தமிழன் வாழ்ந்தான் என்கிறீர்கள். அவன் பயன்படுத்திய சட்டி இருக்கிறது. பானை இருக்கிறது. செம்பினால் செய்த ஊசி கூட இருக்கிறது. தமிழனை மட்டும் காணவில்லை.

தமிழன் அடையாளம் இழந்தது எப்படி? மொழியாலும், பண்பாலும், நடையாலும் பிறழ்ந்தது எப்படி?

தமிழன் தன்னைத்தானே மறந்தான்! தன்னைத் தானே தாழ்த்தினான்! தன்னைத் தானே பிரித்தான்! தன்னைத்தானே காட்டிக் கொடுத்தான்! தன்னைத்தானே அழித்தான்!

இதுதான் வரலாறு.

பைந்தமிழ் ஈழத்தில் மீன்பாடும் தேன்நாடாம் மட்டு நகரில் 500 ஆண்டுக்கு முன்பு வந்து குடியமர்ந்த பறங்கியர்கள் (போர்த்துக்கீசர்) வாழ்கிறார்கள். இன்றும் வீடுகளில் தங்கள் தாய்மொழியாம் போர்த்துக்கீய மொழியிலேயே இவர்கள் உரையாடுகிறார்கள்.

இழந்த இனம்!

அழிந்த தமிழினம் இன்று உலகில் இழந்த தமிழினமாய் ஆனால்

150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு "மொரிசியசு" தீவுக்குப் போன தமிழன் தன் தாய்மொழியை, தமிழை முற்றிலுமாக மறந்து போனான். மொரிசியசு தீவில் தமிழன் கிரியோல் மொழியினால் முகமிழந்து நின்றான்.

வெள்ளைக் காரனுக்கு அடிமையாக இருந்தது. அவனுக்கு தொண்டு செய்த காலத்தில் அவனைப் பார்த்து "சார் போட்ட" தமிழன், இன்னும் "சார்" போடும் வெட்கம் கெட்ட பழக்கத்தை விட்டெறிந்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஆங்கிலம் பேசுவது நாகரிகம் என்றும் தமிழ் பேசுவது பட்டிக்காட்டுத் தன்மை என்றும் தன்னையும் தன் மொழியையும் தாழ்வாக இவன் கருதும் பாங்கினை தீங்கினை யாரிடம் சொல்லி அழுவது?

தன்னைத் தாழ்வானவன் என்றும் அடுத்தவனை உயர்வானவன் என்றும் கருதி அடுத்தவன் மொழியை, பண்பாட்டை ஏற்றுத் தமிழன் அழிந்தான்.

இழிந்த இனம்!

அழிந்த தமிழினம் இன்று உலகில் இழிந்த தமிழினமாய் நிற்கிறது.

தொல்காப்பியம் கி.மு 500 இல் எழுதப்பட்டது. தமிழ் முளைத்தது. பூத்து- கனிந்த பின்பு தோன்றிய தமிழ் இலக்கணம் - தொல்காப்பியம்

ஆயிரம் ஆண்டுகளின் பின்பு கி.பி 500இல் ஆங்கிலமும் சிங்களமும் தோன்றின ஆனால் ஆங்கிலேயருக்கும் சிங்களவருக்கும் இன்று அரசுகள் தமிழனுக்கு?

தெற்கோடும் தேவாரம் திருவாய்தன் மொழியான
தேனிநூக்கச் செக்காடும் கிரைச்செனை வேதபாராயணமேன்
-பாரதிதாசன்

